

d'autorització general i habilitarà per a la prestació dels servicis postals no inclosos en l'àmbit del servici postal universal.

Els qui facen ús de la facultat prevista en l'apartat anterior hauran de sol·licitar, no obstant això, la inscripció en el Registre General d'Empreses Prestadores de Servicis Postals. La inscripció es durà a terme de manera immediata sempre que la persona interessada aporte una certificació de la seua inscripció en el Registre General de Transportistes i d'Empreses d'Activitats Auxiliars i Complementàries del Transport i que abone la taxa corresponent a la inscripció en el Registre General d'Empreses Prestadores de Servicis Postals.»

3. Es modifica l'apartat 1.b) de l'article 19 de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del Servici Postal Universal i de Liberalització dels Servicis Postals, que quedarà redactat en els termes següents:

«b) L'exempció de tots els tributs que graven la seua activitat vinculada als servicis reservats, excepte de l'Impost de Societats.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, que quedarà redactat en els termes següents:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, l'Ens Públic RTVE, les Universitats no transferides, l'Agència de Protecció de Dades, l'Institut Espanyol de Comerç Exterior, el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i la Comissió Nacional del Sector Postal es regiran per la seua legislació específica, i supletòriament, per esta llei.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de correus i telecomunicacions.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

El Govern i el Ministeri de Foment, en l'àmbit de les seues competències respectives, aprovaran les normes reglamentàries que siguem necessàries per al desplegament d'esta llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

17769 LLEI 24/2007, de 9 d'octubre, per la qual es modifica la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal. («BOE» 243, de 10-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 124 de la Constitució atribuïx al Ministeri Fiscal la missió de promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interés públic tutelat per la llei. A fi d'aconseguir una major eficàcia i eficiència en el compliment d'esta rellevant missió del Ministeri Públic, es fa necessari abordar una sèrie de modificacions substancials en el vigent Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, aprovat per la Llei 50/1981, de 30 de desembre, norma que, si bé ha suposat una sòlida base per a la regulació del Ministeri Fiscal durant vint-i-cinc anys, necessita una adaptació en el seu conjunt a les noves exigències que la societat reclama.

En efecte, el desenrotllament social, econòmic i tecnològic d'una banda, i la consolidació de l'Estat de les Autonomies d'una altra, junt amb l'evolució del procés –en especial del procés penal– cap a fórmules que exigixen una presència i intervenció molt major del fiscal, exigixen hui la reordenació íntegra de les coordinades organitzatives del Ministeri Públic, en el doble pla de la seua capacitat d'especialització i d'implantació territorial, de manera que la seua necessària unitat d'actuació es traduïska, com a garantia essencial dels ciutadans, en una presència del fiscal igual, i amb el mateix grau d'especialització per matèries, en qualsevol punt d'Espanya.

La present reforma persegueix, en primer lloc, reforçar l'autonomia del Ministeri Fiscal com a òrgan de rellevància constitucional i la millora de la seua capacitat funcional, amb especial atenció, en este terreny, a la Fiscalia General de l'Estat. Persegueix també actualitzar la seua estructura, buscant una major eficàcia d'acord amb un criteri d'especialització i de reordenació del seu model d'implantació geogràfica. I, finalment, es proposa introduir millores de caràcter tècnic que afecten la regulació dels procediments d'actuació externs i interns de la Fiscalia, al mateix temps que pretén aconseguir una més clara definició de la carrera fiscal com a carrera professional, afavorint un escalonament més racional de la piràmide jeràrquica en què s'integren els fiscals.

II

Un dels objectius que es pretén aconseguir amb la present reforma és dotar el Ministeri Fiscal d'una major autonomia en l'exercici de les seues funcions, que contribueisca a reforçar de cara a la societat el principi d'imparcialitat que presidix la seua actuació de conformitat amb el que preveu l'article 124.1 de la Constitució.

Per a això, es modifica el règim de nomenament i cessament del fiscal general de l'Estat, establint noves garanties addicionals en la seua regulació, i respectant en tot cas el sistema de designació que es regula en l'article 124 de la Constitució. En este sentit, el candidat a fiscal general proposat pel Govern, després de la preceptiva audiència del Consell General del Poder Judicial, haurà de sotmetre's a una compareixença davant d'una Comissió del Congrés dels Diputats abans de ser nomenat pel rei.

Al mateix temps, la introducció de causes objectives de cessament constituïx una garantia del marge d'autonomia del fiscal general en desaparèixer la lliure decisió de cessament sense causa per part de l'Executiu.

Per a garantir la major autonomia del ministeri públic en l'exercici de les seues funcions, s'introdueix la necessària intervenció de la Junta de Fiscals de Sala, màxim òrgan assessor del fiscal general en matèria jurídica, sempre que el fiscal general haja d'impartir instruccions als seus subordinats en qualsevol assumpte que afecte membres del Govern, siga quina siga la posició processal d'estos.

En esta mateixa línia, es modifica el règim d'abstenció dels fiscals, de manera que la decisió d'apartar o no el fiscal general de l'Estat en estos casos s'atorga a l'interior del mateix Ministeri Fiscal, en concret a la Junta de Fiscals de Sala, aprofitant la seua condició d'òrgan col·legiat de perfil essencialment jurídic.

Finalment, es reafirma el caràcter neutral i operatiu dels òrgans tècnics de la Fiscalia General de l'Estat, la qual cosa suposa incloure una expressa previsió legal en el sentit que els membres de la Secretaria Tècnica, la Unitat de Suport i la Inspecció no puguen presentar-se com a candidats a les eleccions al Consell Fiscal.

III

La necessitat de modernitzar i racionalitzar l'estructura del Ministeri Fiscal constituïx un altre dels objectius principals de la present llei. Amb esta finalitat es potencia la figura del tinent fiscal del Tribunal Suprem, redefinint de manera explícita les seues funcions de direcció ordinària de la Fiscalia de l'alt tribunal i de substitució del fiscal general, i reflectint-se eixa major rellevància institucional en el sistema de provisió del càrrec, en exigir una antiguitat de, com a mínim, tres anys en la primera categoria de la carrera fiscal.

D'altra banda, s'introdueix la Unitat de Suport com a òrgan integrat per fiscals i funcionaris, que queda encarregat de labors d'assistència a la Fiscalia General de l'Estat en matèria de representació institucional i relacions amb els poders públics; de la comunicació i relacions amb els mitjans i gestió de l'atenció al ciutadà, i d'anàlisi i determinació de les propostes relatives a necessitats d'organització i funcionament del Ministeri Fiscal en matèria d'estadística, informàtica, personal, mitjans materials, informació i documentació.

També com a novetat, amb absolut respecte del règim de la Llei Orgànica 4/1987 de 15 de juliol de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar, s'incorpora en esta llei la figura de la Fiscalia Jurídicomilitar, com a òrgan del Ministeri Fiscal. D'ací que haja de ser ubicada sistemàticament dins de l'Estatut com correspon al principi d'unitat orgànica, a pesar que, amb l'única excepció d'un fiscal de sala, es tracte d'una fiscalia no servida per la carrera fiscal.

També, des del punt de vista de la racionalització del funcionament del Ministeri Fiscal, es regula com a novetat la figura del fiscal de sala delegat, que suposa la consagració legal del clàssic sistema de delegació de funcions per part del fiscal general. Els avantatges del nou sistema són, d'una banda, la descàrrega de l'evident excés de concentració de tasques en la figura del fiscal general, i d'altra, facilitar l'assumpció pels esmentats fiscals de sala delegats de responsabilitats en matèria de coordinació i impartició de criteris a través de la proposta al fiscal general d'aquelles circulars o instruccions que consideren necessàries, tasca esta que, des del punt de vista de la unitat d'actuació, queda millor coberta atés el seu grau d'especialització i experiència.

IV

A fi d'aconseguir una major eficiència en l'actuació del Ministeri Fiscal, s'opta decididament per donar un major

impuls al principi d'especialització com a resposta a les noves formes de criminalitat que han anat sorgint en els últims temps. Esta opció té la seua màxima expressió en les fiscalies especials, denominació genèrica que a partir d'ara s'estén a les dos que operen en l'àmbit estatal, respecte de les quals es proposa una refosa del text legal que unifique en la mesura que siga possible la seua naturalesa, el seu règim d'organització i el seu funcionament. El primer dels canvis que s'opera afecta la concreta denominació de cada una d'estes fiscalies especials, que passen respectivament a anomenar-se Fiscalia Antidroga, i Fiscalia Anticorrupció i contra la Delinqüència Organitzada.

En la delimitació competencial de la Fiscalia Antidroga s'opta, d'una part, per simplificar una enumeració de comeses excessivament casuística i en gran manera redundants, i d'altra, per estendre el seu àmbit d'actuació a tots aquells expedients i procediments que es referisquen a assumptes per als quals és competent per raó de la matèria. Al mateix temps, s'inclouen de manera expressa en el seu àmbit competencial els delictes de blanqueig de capitals relacionats amb el tràfic d'estupefaents.

Amb relació a la Fiscalia Anticorrupció i contra la Delinqüència Organitzada es realitza una reforma de major profunditat, ja que s'actualitza la llista de delictes objecte de la seua activitat amb clara vocació de futur, com demostra el fet que es preveja la futura incorporació al Codi Penal dels delictes de corrupció en el sector privat, fruit dels compromisos europeus d'Espanya en matèria d'harmonització legal, al mateix temps que se suprimixen les referències concretes a la ubicació sistemàtica dels tipus en el Codi Penal, preferint, per la seua major perdurabilitat, la menció genèrica del "nomen iuris" dels corresponents delictes. El major canvi, en tot cas, respecte a esta fiscalia especial es produïx en ampliar el seu radi d'actuació a tot un gènere d'activitats presumptament delictives que fins al present podien quedar extramurs del seu marc competencial, i que coincidixen amb la noció genèrica de delinqüència organitzada.

D'altra banda, per a facilitar l'actuació d'esta fiscalia especialitzada s'amplia el termini de les diligències d'investigació que puga dur a terme respecte dels delictes de la seua competència fins a una duració màxima de dotze mesos excepte pròrroga acordada mitjançant un decret motivat del fiscal general de l'Estat.

V

L'organització territorial del Ministeri Fiscal és objecte de nova regulació per a aconseguir un doble objectiu: d'una banda, la seua adequació a l'Estat de les Autonomies, i d'altra, per a permetre un desplegament territorial més eficient que permeta fer front en millors condicions a les funcions que té atribuïdes el Ministeri Fiscal.

Per a acomodar l'organització territorial del Ministeri Fiscal al model constitucional de l'Estat de les Autonomies, s'opta per reforçar en tots els aspectes la figura del fiscal en l'àmbit de les comunitats autònomes, per mitjà de la creació de la figura del fiscal superior de la comunitat autònoma, que substituïx els actuals fiscals en cap dels Tribunals Superiors de Justícia. Este nou fiscal superior assumix la representació institucional del fiscal en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, a més de fer-se càrrec de la direcció efectiva del Ministeri Públic en el dit territori. D'altra banda, el fiscal superior té, al mateix temps, una dimensió institucional com a interlocutor amb les autoritats de la comunitat autònoma, ja que queda obligat a remetre, i si és el cas presentar, la memòria anual davant de l'assemblea legislativa de la comunitat.

Esta necessària adequació a l'organització territorial de l'Estat de les Autonomies s'aconsegueix també per mitjà de la creació de la Junta de Fiscals Superiors de les Comunitats Autònomes, que pretén articular en un vèrtex col·legiat eixa dimensió territorial del fiscal, el reflex orgà-

nic de la qual fins ara ha sigut exclusivament radial, sense mecanismes institucionals de coordinació horitzontal, que a la fi s'han demostrat com a imprescindibles per a una adequada i efectiva aplicació del principi d'unitat d'actuació en tot el territori de l'Estat.

VI

Entre els canvis organitzatius es troba la modificació de la relació entre l'estructura de la fiscalia en l'àmbit provincial i en l'àmbit de la comunitat autònoma, i s'estableix expressament l'existència de dependència jeràrquica entre el fiscal superior de la comunitat autònoma i els fiscals en cap de les províncies, als quals presidirà en la corresponent junta i respecte dels quals exercirà totes les funcions que implica, en la regulació de l'Estatut, la superioritat jeràrquica.

Per això, doncs, el fiscal superior apareix en la present llei com a fiscal en cap de la fiscalia de la comunitat autònoma, i esta es constituïx com a òrgan diferenciat de les fiscalies de les audiències provincials. Este desdoblament orgànic té com a conseqüència l'aparició d'un fiscal en cap provincial allà on en l'actualitat només hi ha el del Tribunal Superior de Justícia, i la dotació de la corresponent plantilla de la fiscalia de la comunitat autònoma, els integrants de la qual despatxaran els assumptes del Tribunal Superior, atés el previsible increment del seu volum d'activitat com a conseqüència de les reformes processals en marxa. No obstant això, queda preservada la possibilitat que en aquelles comunitats autònomes uniprovincials en què el volum de treball no justifique el desdoblament d'òrgans, pugui mantindre's l'actual acumulació de funcions en una sola fiscalia, que serà la de la comunitat autònoma, i en un sol cap, que serà el fiscal superior.

VII

Per a assolir l'objectiu d'aconseguir un desplegament territorial més eficient del Ministeri Fiscal per a l'exercici de les seues funcions, s'introdueixen canvis en l'organització en l'àmbit provincial, així com en l'articulació territorial de l'especialització de la fiscalia a través de les corresponents seccions.

En l'àmbit provincial se substitueix la clàssica denominació de fiscalia de l'audiència provincial per la de fiscalia provincial, perquè es constata que este òrgan no sols atén l'Audiència, sinó que també presta servici al conjunt dels jutjats i tribunals de la província.

En esta matèria, la principal novetat es troba en la regulació de l'estructura infraprovincial, que es realitza sobre la base de dos noves figures: les fiscalies d'àrea i les seccions territorials de les fiscalies provincials. La finalitat de superar l'actual sistema d'adscripcions permanents, els coneguts com a destacaments, i la necessitat de crear una estructura del Ministeri Fiscal en l'àmbit del territori de la província que permeta la proximitat als òrgans jurisdiccionals no radicats en la capital, i que permeta al futur una eventual assumpció de la direcció de la investigació penal per part dels fiscals, són raons suficients perquè esta llei articule l'organització territorial al si de la província.

Per a això, es creen les fiscalies d'àrea per als llocs que, sense ser capital de província, presenten aglomeracions importants de població i, en tot cas, una concentració significativa d'òrgans judicials, que se singularitza, com a supòsit concret, en el fet que la creació de l'òrgan serà obligada en aquells supòsits en què les audiències provincials desplacen una secció de manera estable. Estes noves fiscalies són òrgans autònoms i diferenciats de les fiscalies provincials, i compten amb un fiscal en cap designat per mitjà de concurs, subordinat jeràrquicament al fiscal provincial, i integrat sota la presidència d'este

últim en la Junta de Coordinació que reuneix tots els fiscals caps d'àrea de la província i els degans de la fiscalia provincial.

El sistema es completa amb les seccions territorials de les fiscalies provincials, que en realitat no són més que reduïts destacaments, en la terminologia actual, amb els quals cal assegurar la presència del fiscal en aquells llocs que, sense reunir els requisits necessaris per a la creació d'una fiscalia d'àrea, exigixen per la seua llunyania de la seu provincial o per qualsevol altre motiu una presència del fiscal no subjecta a permanents desplaçaments. Estes seccions, integrades directament en la fiscalia provincial a efectes orgànics i jeràrquics, i dirigides per un degà, continuaran constituïnt, no obstant això –a la manera de les actuals adscripcions permanents– destinacions diferents de la fiscalia matriu, a fi de dotar de seguretat jurídica respecte de la seua situació els fiscals que ocupen les respectives places.

Un segon pressupost per a assolir un eficient desplegament territorial del Ministeri Públic és aconseguir que el principi d'especialització forme part substancial de l'estructura organitzativa de la fiscalia. Per a la qual cosa la present llei aclaria el règim organitzatiu i de funcionament dels fiscals delegats de les fiscalies especials i de les seccions especialitzades en els diversos òrgans territorials del Ministeri Fiscal.

Així, en relació amb les fiscalies especials s'enforteix i s'unifica el model d'organització desconcentrada, per mitjà de l'aclariment de les normes que regulen la designació de fiscals delegats en els diferents òrgans territorials, i sobretot la vinculació funcional d'estos amb el fiscal en cap de l'òrgan estatal, precisant el règim de relació jeràrquica de manera que en la mesura que siga possible puguen evitar-se, i en tot cas resoldre's de manera simple i ràpida, els eventuais conflictes derivats de la «doble dependència» de la fiscalia especial i territorial. Elements essencials per a aconseguir este objectiu són, d'una part, la determinació específica del grau de dedicació, exclusiva o compartida, del fiscal delegat, que haurà de concretar-se en les Instruccions que pugui impartir el fiscal general de l'Estat i sobretot el Decret de nomenament, i d'una altra part, la integració del dit delegat en la secció especialitzada en delictes d'anàloga o semblant naturalesa que, si és el cas, pugui existir en l'òrgan territorial, a fi d'afavorir la coordinació i evitar la dispersió d'esforços entre la fiscalia especial i els fiscals del territori.

En segon lloc, es recull en la llei la idea de crear seccions especialitzades per matèries en les fiscalies territorials, solució organitzativa àmpliament estesa «de facto» en moltes fiscalies, i que fins a la data tenia un suport legal exprés en matèria de menors i violència de gènere. En este sentit, es pretén aclarir i dotar d'homogeneïtat organitzativa el model, atenent el volum de treball i la grandària de la plantilla de cada fiscalia. Per a això, es generalitza la denominació secció per a designar estes unitats de referència en cada òrgan del Ministeri Fiscal, sense que la possibilitat que esta secció siga unipersonal constitueixca cap anomalia, sinó, ben al contrari, la solució al problema de sotmetre a un règim homogeni una organització composta per unitats de dimensions molt desiguals. Així, el fiscal o els fiscals especialistes podran dedicar-se a la seua àrea, segons les característiques de cada fiscalia, en règim d'exclusivitat o compatibilitzant eixa activitat especialitzada amb la prestació d'altres servicis; i en els llocs més xicotets podran assumir sense problema diverses especialitats, la qual cosa senzillament significa que la fiscalia podrà oferir a la societat del lloc en què s'inserix un referent concret, conegut i accessible. Referent que ho serà també en l'àmbit intern, dotant d'esquelet organitzatiu autèntiques xarxes d'especialistes que permetran articular la coordinació vertical i unificació de criteris des de la cúspide del fiscal de sala delegat corresponent, conservant, no obstant això, la seua plena

competència organitzativa i la seua posició en l'organigrama jeràrquic el fiscal en cap de cada un dels òrgans territorials. No obstant això, la constitució de seccions no té per què limitar-se al tractament de determinats tipus de matèries, sinó que també pot servir, en les fiscalies més grans, per a la racionalització i distribució del treball genèric, com de fet ja ocorre des de fa anys en les grans capitals.

Estes seccions, quant a les seues dimensions i la seua càrrega de treball, podran constituir-se, en els termes en què ho permeta en cada lloc la configuració de la plantilla, sota la dependència d'un fiscal degà nomenat pel fiscal general de l'Estat a proposta del fiscal en cap, seguint el model de fiscal delegat introduït per la Llei 14/2003, la denominació del qual s'ha preferit canviar perquè, en este cas, podria induir a confusió amb la figura del fiscal delegat de les fiscalies especials, on n'hi haja. Sense perjudi, per descomptat, que ambdós funcions puguen eventualment confluir en una mateixa persona, a través dels respectius mecanismes de designació.

VIII

Finalment, la Llei introduïx una sèrie de canvis en l'organització de la carrera fiscal dirigits a facilitar la mobilitat i la temporalitat en l'exercici dels càrrecs, així com a modernitzar el règim d'infraaccions i sancions.

En primer lloc s'ajusta el règim dels ascensos de categoria dins de la carrera fiscal, concretament pel que fa a la funció que competix al Consell Fiscal respecte de les propostes que ha de formular el fiscal general de l'Estat. S'adapta en este punt la redacció de l'article 13.1 a la interpretació donada pel Tribunal Suprem al fins ara vigent article 13.1.b), que és pacífica des de la seua formulació fa ja nou anys.

La temporalitat en els càrrecs ha sigut objecte de revisió en aspectes concrets amb el propòsit de regular-la d'una manera més coherent amb els que han de ser els seus veritables fins; a saber, la renovació periòdica en l'exercici de la responsabilitat pública, més coincident amb les regles de funcionament d'una societat democràtica que amb la naturalesa vitalícia dels càrrecs, i al mateix temps amb la intenció d'aconseguir una raonable rotació en els nomenats, que pugua servir d'al·licient a l'orientació professional dels fiscals. Per a la qual cosa, es reafirma el caràcter temporal de tots els càrrecs amb responsabilitat directiva o de coordinació pròpia, és a dir, aquelles tasques que no procedeixen de la mera delegació de funcions, que òbviament es regirà per les regles generals de la revocabilitat i l'extinció pel cessament del delegatori. Amb això es pretén resoldre els dubtes que, a causa d'una certa insuficiència o descoordinació normativa, havien suscitat, per exemple, el lloc de fiscal de sala delegat de Violència de Gènere, o el de la Unitat de Suport, que, en ser òrgans unipersonals sense fiscalia, podien escapar a una interpretació literal del vigent article 41, que tan sols menciona a l'efecte de renovació periòdica els caps de seccions de la Fiscalia del Tribunal Suprem. Així, doncs, la Llei deixa clar que tots els fiscals en cap i aquells qui exercisquen un càrrec amb responsabilitat pròpia específica, definit per llei o inclòs expressament en la plantilla, seran objecte de renovació quinquennal.

En este sentit, la vigència del principi de temporalitat s'estén també expressament als fiscals de la Secretaria Tècnica i de la Unitat de Suport, en atenció a la condició de càrrecs de lliure designació dels quals es connecta naturalment la seua permanència en el càrrec a la del fiscal general que els nomena. No obstant això, com que estos òrgans no sols exercixen tasques d'assistència al fiscal general, sinó també altres de naturalesa funcional, transcendents per al funcionament de la Fiscalia General i del Ministeri Fiscal en el seu conjunt, es preveu que els cessants continuaran en funcions fins a la seua substitució,

o fins i tot confirmació, pel nou fiscal general, buscant-se així la garantia que el canvi en la Direcció del Ministeri Fiscal no genere un buit en activitats imprescindibles.

Una altra concreta manifestació nova de la temporalitat és la introducció d'un termini màxim total per a l'exercici de les funcions de fiscal de la Inspecció, que es fixa en deu anys. La necessitat d'imposar un termini es justifica en l'exigència de garantir una certa capacitat de renovació en un òrgan que controla la gestió i assumix funcions essencials en matèria disciplinària, atès que la seua configuració com a destinació vitalícia pugna directament amb la seua eficàcia i eficiència com a òrgan, al mateix temps que suposa un règim discordant en relació amb òrgans tècnics de naturalesa semblant, com per exemple la Inspecció del Consell General del Poder Judicial.

Establert el principi de temporalitat en els càrrecs, es modifica també el règim de la renovació temporal quant als seus efectes. I així, s'habiliten els fiscals de sala cessants d'una direcció per a poder ser adscrits a la Fiscalia del Tribunal Suprem, com fins ara, o a qualsevol altra el cap dels quals siga de la primera categoria, en un intent d'aprofitar millor la seua experiència i especialització. En el supòsit dels fiscals territorials, es permet al fiscal en cap que cessa l'opció entre romandre adscrit en l'òrgan on va exercir el seu càrrec o tornar a la fiscalia on prestava servei abans de ser nomenat.

En eixa mateixa línia, ja iniciada per la Llei 14/2003, de 26 de maig, d'incorporar plenament principis constitucionals i democràtics com el de la temporalitat de l'exercici d'aquells càrrecs que impliquen una especial responsabilitat en el funcionament de la institució, es fa necessari aplicar el dit règim de mandat temporal tant als tinentes fiscals d'aquelles fiscalies el fiscal en cap de les quals pertany a la primera categoria com als tinentes fiscals de les actuals fiscalies dels Tribunals Superiors de Justícia. Als primers, atenent el contrast entre l'enorme rellevància de les funcions que exercixen en els dits òrgans i la dimensió relativament reduïda de les seues plantilles, la qual cosa ben sovint requereix que el tinent fiscal assumisca funcions de gran responsabilitat i transcendència a què el fiscal en cap no pot abastar, a més de substituir este en els casos en què la llei ho imposa; tasca esta última que, atesa la naturalesa del càrrec i la mateixa categoria del substituït, determina eixe mateix grau, molt elevat, de responsabilitat. I als tinentes fiscals dels Tribunals Superiors de Justícia, perquè després de la creació de les noves fiscalies de les comunitats autònomes passaran a exercir en estes el mateix càrrec. Assumiran per tant funcions que, siga en substitució o per delegació del respectiu fiscal en cap, poden comportar noves responsabilitats de major profunditat que les que fins ara exercixen, i a més la coherència del sistema exigeix inexcusablement excloure una inevitable paradoxa, si es mantinguera el seu caràcter vitalici: la ubicació dels dits tinentes fiscals en una posició –per més que siga delegada o temporal– de superioritat jeràrquica respecte dels fiscals caps provincials i d'àrea, els quals sí que estan sotmesos a l'examen de responsabilitat quinquennal que comporta implícitament la temporalitat del seu càrrec.

En relació amb el règim disciplinari, s'adapta per als fiscals la possibilitat, ja existent per als jutges, que la sanció de separació de la carrera per haver perpetrat un delictes dolós pugua ser flexibilitzada pel fiscal general en determinats casos menys greus. S'introduïx també una modificació orientada al propòsit general de la llei relatiu a la major autonomia del Ministeri Fiscal, sancionant aquelles conductes que puguen posar en perill la imparcialitat del fiscal per la participació en actes de naturalesa política o per dirigir als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, invocant la condició de fiscal, o servint-se d'eixa condició. I, en fi, es dota de coherència el sistema de valoració del coneixement i de l'ús de les llengües

cooficials en les comunitats autònomes on n'hi haja, en catalogar com a infracció lleu la negativa injustificada a l'ús d'eixa llengua el coneixement de la qual s'ha acreditat com a mèrit.

Article únic. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.*

U. Es modifica l'apartat u de l'article segon, que queda redactat de la manera següent:

«Article segon:

U. El Ministeri Fiscal és un òrgan de rellevància constitucional amb personalitat jurídica pròpia, integrat amb autonomia funcional en el Poder Judicial, i exercix la seua missió per mitjà d'òrgans propis, d'acord amb els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica i amb subjecció, en tot cas, als de legalitat i imparcialitat.»

Dos. Es modifiquen els apartats cinc, deu i onze de l'article tercer, que queda redactat de la manera següent:

«Article tercer.

Cinc. Intervindre en el procés penal, instant de l'autoritat judicial l'adopció de les mesures cautelars que siguen procedents i la pràctica de les diligències encaminades a l'esclariment dels fets o instruint directament el procediment en l'àmbit del que disposa la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors. La policia judicial podrà ordenar aquelles diligències que crega oportunes.

Deu. Vetlar per la protecció processal de les víctimes i per la protecció de testimonis i pèrits, promovent els mecanismes previstos perquè reben l'ajuda i assistència efectives.

Onze. Intervindre en els processos judicials d'empara així com en les qüestions d'inconstitucionalitat en els casos i forma previstos en al Llei Orgànica del Tribunal Constitucional.»

Tres. Es modifica l'article quart, que queda redactat de la manera següent:

«Article quart.

El Ministeri Fiscal, per a l'exercici de les seues funcions, podrà:

U. Sol·licitar la notificació de qualsevol resolució judicial i la informació sobre l'estat dels procediments, podent demanar que se li done vista d'estos siga quin siga el seu estat, o que se li remeta una còpia de qualsevol actuació, per a vetlar per l'exacte compliment de les lleis, terminis i termes, i promoure, si és el cas, les correccions oportunes. Així mateix, podrà demanar informació dels fets que hagen donat lloc a un procediment, siga de la classe que siga, quan hi haja motius racionals per a considerar que el seu coneixement puga ser competència d'un òrgan diferent del que actua. També podrà accedir directament a la informació dels registres oficials l'accés dels quals no quede restringit a control judicial.

Dos. Visitar en qualsevol moment els centres o establiments de detenció, penitenciaris o d'internament de qualsevol classe del seu respectiu territori, examinar els expedients dels interns i demanar tota la informació que considere convenient.

Tres. Requerir l'auxili de les autoritats de qualsevol classe i dels seus agents.

Quatre. Donar a tots els funcionaris que constitueixen la Policia Judicial les ordes i instruccions procedents en cada cas.

Cinc. Informar l'opinió pública dels esdeveniments que es produïsqen, sempre en l'àmbit de la seua competència i amb respecte al secret del sumari i, en general, als deures de reserva i sigil inherents al càrrec i als drets dels afectats.

Les autoritats, funcionaris o organismes o particulars requerits pel Ministeri Fiscal en l'exercici de les facultats que s'enumeren en este article i en el següent hauran d'atendre inexcusablement el requeriment dins dels límits legals. Igualment, i amb els mateixos límits, hauran de comparèixer davant del fiscal quan este ho dispose.

Sis. Establir en les seus de les fiscalies provincials i en les que es considere necessari, centres de relació amb les víctimes i perjudicats de les infraccions criminals comeses en la seua circumscripció i per les quals se seguix procés penal en els jutjats o tribunals d'esta, amb la finalitat de conèixer els danys i perjuís patits per elles i perquè aporten els documents i la resta de proves de què disposen per a acreditar la seua naturalesa i abast.»

Quatre. Es modifica l'article quint, que queda redactat de la manera següent:

«Article quint.

U. El fiscal podrà rebre denúncies, i les enviarà a l'autoritat judicial o en decretarà l'arxiu, quan no trobe fonaments per a exercitar cap acció, i notificarà en este últim cas la decisió al denunciante.

Dos. Igualment, i per a l'esclariment dels fets denunciats o que apareguen en els atestats de què conega, pot dur a terme o ordenar aquelles diligències per a les quals estiga legitimat segons la Llei d'Enjudiciament Criminal, les quals no podran suposar l'adopció de mesures cautelars o limitadores de drets. No obstant això, podrà ordenar el fiscal la detenció preventiva.

Totes les diligències que el Ministeri Fiscal realitze o que es duguen a terme sota la seua direcció gaudiran de presumpció d'autenticitat.

Els principis de contradicció, proporcionalitat i defensa inspiraran la realització d'eixes diligències.

Amb este fi, el fiscal rebrà declaració del sospitós, que haurà d'estar assistit de lletrat i podrà prendre coneixement del contingut de les diligències realitzades. La duració d'eixes diligències haurà de ser proporcionada a la naturalesa del fet investigat, sense que puga excedir sis mesos, excepte pròrroga acordada mitjançant un decret motivat del fiscal general de l'Estat. No obstant això, les diligències d'investigació en relació amb els delictes a què es fa referència en l'apartat quatre de l'article dènou del present Estatut, tindran una duració màxima de dotze mesos excepte pròrroga acordada mitjançant un Decret motivat del fiscal general de l'Estat.

Tres. Transcorregut el termini oportú, si la investigació ha evidenciat fets de significació penal i siga quin siga l'estat de les diligències, el fiscal procedirà a la seua judicialització, formulant a este efecte l'oportuna denúncia o querella, si no és que correspon arxivar-les.

També podrà el fiscal incoar diligències preprocessals encaminades a facilitar l'exercici de les altres funcions que l'ordenament jurídic li atribueix.»

Cinc. Es modifica l'article onze, que queda redactat de la manera següent:

«Article onze.

U. En el marc de les seues competències i quan els òrgans de govern de les comunitats autònomes sol·liciten l'actuació del Ministeri Fiscal en defensa d'interés públic, es dirigiran, posant-ho en coneixe-

ment del Ministeri de Justícia, al fiscal superior de la comunitat autònoma, que ho posarà en coneixement del fiscal general de l'Estat, el qual, oïda la Junta de Fiscals de Sala, resoldrà allò que corresponga, ajustant-se en tot cas al principi de legalitat. Siga quin siga l'acord adoptat, se'n donarà compte a qui haja formulat la sol·licitud.

Dos. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes elaboraran una memòria sobre l'activitat de les fiscalies del seu àmbit territorial, que elevaran al fiscal general de l'Estat. Així mateix, en remetran una còpia al Govern, al Consell de Justícia i a l'assemblea legislativa de la comunitat. Hauran de presentar la memòria davant de l'assemblea legislativa d'esta dins dels sis mesos següents al dia en què es va fer pública.

Els fiscals superiors de les comunitats autònomes col·laboraran amb l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma en els mateixos termes i condicions que es preveuen en l'article anterior per a les relacions entre el fiscal general de l'Estat i les Corts Generals.

Tres. Els membres del Ministeri Fiscal col·laboraran amb les comunitats autònomes que tinguen competències en matèria de justícia per a l'efectivitat de les funcions que estes tenen en matèria de mitjans materials i personals al servici de l'Administració de Justícia i participaran en els òrgans de col·laboració que en l'àmbit territorial d'estes es constituïsquen entre els distints operadors i instàncies implicats en l'Administració de Justícia a fi d'analitzar, debatre i realitzar estudis sobre matèries relacionades amb l'Administració de Justícia. Es podran celebrar convenis amb les comunitats autònomes amb l'autorització prèvia del fiscal general de l'Estat.

Sis. Es modifica l'article dotze, que queda redactat de la manera següent:

«Article dotze.

Són òrgans del Ministeri Fiscal:

- a) El fiscal general de l'Estat.
- b) El Consell Fiscal.
- c) La Junta de Fiscals de Sala.
- d) La Junta de fiscals superiors de les comunitats autònomes.
- e) La Fiscalia del Tribunal Suprem.
- f) La Fiscalia davant del Tribunal Constitucional.
- g) La Fiscalia de l'Audiència Nacional.
- h) Les fiscalies especials.
- i) La Fiscalia del Tribunal de Comptes, que es regirà pel que disposa la Llei orgànica del dit tribunal.
- j) La Fiscalia Jurídica Militar.
- k) Les fiscalies de les comunitats autònomes.
- l) Les fiscalies provincials.
- m) Les fiscalies d'àrea.»

Set. Es modifica l'article tretze, que queda redactat de la manera següent:

«Article tretze.

U. El fiscal general de l'Estat dirigeix la Fiscalia General de l'Estat, integrada per la Inspecció Fiscal, la Secretaria Tècnica, la Unitat de Suport, i pels fiscals de sala que es determinen en plantilla.

Correspon al fiscal general de l'Estat, a més de les facultats reconegudes en altres preceptes d'este estatut, la de proposar al Govern els ascensos i nomenaments per als distints càrrecs, amb un informe previ del Consell Fiscal, oït el fiscal superior de la comunitat autònoma respectiva quan es tracte de càrrecs en les fiscalies del seu àmbit territorial.

Dos. La Inspecció Fiscal de la Fiscalia General de l'Estat serà dirigida per un fiscal en cap inspector i estarà integrada per un tinent fiscal inspector i els inspectors fiscals que es determine en plantilla. Exercirà amb caràcter permanent les seues funcions per delegació del fiscal general de l'Estat en la forma que el reglament establisca, sense perjudi de les funcions inspectores que al fiscal en cap de cada fiscalia corresponen respecte als funcionaris que en depenen. En tot cas, correspon al fiscal superior de la comunitat autònoma exercir la inspecció ordinària de les fiscalies del seu àmbit territorial.

En la Inspecció Fiscal es crearà una Secció Permanent de Valoració, a l'efecte de centralitzar tota la informació sobre mèrits i capacitats dels fiscals, amb la finalitat de donar suport al Consell Fiscal a l'hora d'informar les diferents propostes de nomenaments discrecionals en la carrera fiscal.

Tres. La Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat serà dirigida per un fiscal en cap i estarà integrada per un tinent fiscal i els fiscals que es determinen en plantilla, que realitzaran els treballs preparatoris que se'ls encomanen en aquelles matèries en què corresponga a la Junta de Fiscals de Sala assistir el fiscal general de l'Estat, així com tots els altres estudis, investigacions i informes que este considere procedents.

Així mateix, la Secretaria Tècnica col·laborarà en la planificació de la formació dels membres de la carrera fiscal, la competència de la qual correspon al Centre d'Estudis Jurídics.

Sense perjudi de les competències encomanades a altres òrgans, la Secretaria Tècnica assumirà les funcions que les lleis atribuïsquen al Ministeri Fiscal en matèria de cooperació judicial internacional, en el marc de les directrius de política exterior emanades del Govern.

Quatre. La Unitat de Suport serà dirigida per un fiscal en cap i estarà integrada pels fiscals que es determinen en plantilla. Per al compliment de les seues funcions podran ser adscrits a la Unitat de Suport funcionaris de l'Administració general de l'Estat i de l'Administració de justícia, en el nombre que igualment es determine en plantilla, quedant en tot cas en servici actiu en els seus cossos d'origen. La seua funció serà realitzar tasques d'assistència a la Fiscalia General de l'Estat en matèria de:

- a) Representació institucional i relacions amb els poders públics.
- b) Comunicació, relacions amb els mitjans i gestió de l'atenció al ciutadà.
- c) Anàlisi i avaluació de les propostes relatives a necessitats d'organització i funcionament del Ministeri Fiscal en matèria d'estadística, informàtica, personal, mitjans materials, informació i documentació.
- d) En general, aquelles funcions d'assistència o suport al fiscal general de l'Estat, als fiscals de sala adscrits a la Fiscalia General de l'Estat, al Consell Fiscal i a la Junta de Fiscals de Sala que no corresponguen a la Inspecció o a la Secretaria Tècnica.

Cinc. Els fiscals de sala integrats en la Fiscalia General de l'Estat comptaran amb els fiscals adscrits que es determinen en plantilla.

El règim de designació i cessament d'estos fiscals de sala serà el previst en l'apartat u de l'article trenta-sis i en l'apartat u de l'article quaranta-u d'este estatut.

El règim de designació i cessament dels fiscals adscrits als fiscals de sala serà el previst en l'apartat tres de l'article trenta-sis.»

Huit. Es modifica l'article catorze, que queda redactat de la manera següent:

«Article catorze.

U. El Consell Fiscal estarà constituït, sota la Presidència del fiscal general de l'Estat, pel tinent fiscal del Tribunal Suprem, el fiscal en cap inspector i nou fiscals pertanyents a qualsevol de les categories. Tots els membres del Consell Fiscal, excepte el fiscal general de l'Estat, el tinent fiscal del Tribunal Suprem i el fiscal inspector, seran elegits, per un període de quatre anys, pels membres del Ministeri Fiscal en servici actiu, constituïts en un únic col·legi electoral en la forma que reglamentàriament es determine.

Dos. No podran ser elegits vocals del Consell Fiscal els fiscals que presten els seus servicis en la Inspecció Fiscal, la Unitat de Suport i la Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat.

Tres. El Consell Fiscal podrà funcionar en Ple i en Comissió Permanent i els seus acords s'adoptaran per majoria simple, sent diriment, en cas d'empat, el vot del seu president.

Quatre. Correspon al Consell Fiscal:

a) Elaborar els criteris generals amb vista a assegurar la unitat d'actuació del Ministeri Fiscal, pel que fa a l'estructuració i funcionament dels seus òrgans.

b) Assessorar el fiscal general de l'Estat en totes les matèries que este li sotmeta.

c) Informar sobre les propostes pertinents respecte al nomenament dels diversos càrrecs.

d) Elaborar els informes per a ascensos dels membres de la carrera fiscal.

e) Resoldre els expedients disciplinaris i de mèrit que siguen de la seua competència, així com apreciar les possibles incompatibilitats a què es refereix este estatut.

f) Resoldre els recursos interposats contra resolucions dictades en expedients disciplinaris pels fiscals en cap dels distints òrgans del Ministeri Fiscal.

g) Instar les reformes convenients al servici i a l'exercici de la funció fiscal.

h) Conèixer els plans anuals de la Inspecció Fiscal.

i) Conèixer i informar els plans de formació i selecció dels fiscals.

j) Informar dels projectes de llei o normes reglamentàries que afecten l'estructura, organització i funcions del Ministeri Fiscal. A este efecte, el Consell Fiscal haurà d'emetre l'informe corresponent en el termini de trenta dies hàbils. Quan en l'orde de remissió es faça constar la urgència de l'informe, el termini serà de quinze dies hàbils.

k) Dirigir al fiscal general de l'Estat totes les peticions i sol·licituds relatives a la seua competència que es consideren oportunes.

Haurà d'integrar-se en el si del Consell Fiscal una Comissió d'Igualtat per a l'estudi de la millora dels paràmetres d'igualtat en la carrera fiscal, la composició de la qual quedarà determinada en la normativa que regix la constitució i funcionament del Consell Fiscal.»

Nou. Es modifica l'article quinze, que queda redactat de la manera següent:

«Article quinze.

La Junta de Fiscals de Sala serà constituïda, sota la presidència del fiscal general de l'Estat, pel tinent fiscal del Tribunal Suprem i els fiscals de sala.

Actuarà com a secretari el fiscal en cap de la Secretaria Tècnica.

La Junta assistix el fiscal general de l'Estat en matèria doctrinal i tècnica, amb vista a la formació dels criteris unitaris d'interpretació i actuació legal, la resolució de consultes, elaboració de les memòries i circulars, preparació de projectes i informes que hagen de ser elevats al Govern i qualssevol altres, de naturalesa anàloga, que el fiscal general de l'Estat considere procedent sotmetre al seu coneixement i estudi, així com en els supòsits previstos en l'article vint-i-cinc d'este estatut.»

Deu. Es modifica l'article setze, que queda redactat de la manera següent:

«Article setze.

La Junta de Fiscals Superiors de les Comunitats Autònomes, presidida pel fiscal general de l'Estat, estarà integrada pel tinent fiscal del Tribunal Suprem, pels esmentats fiscals superiors, i pel fiscal en cap de la Secretaria Tècnica, que actuarà com a secretari. La seua funció serà assegurar la unitat i coordinació de l'actuació i funcionament de les fiscalies en tot el territori de l'Estat, sense perjuí de les competències atribuïdes al Consell Fiscal per este estatut.

En funció dels assumptes a tractar, podrà ser convocat a la Junta qualsevol membre del Ministeri Fiscal.»

Onze. Es modifica l'article dèsset, que queda redactat de la manera següent:

«Article dèsset.

La Fiscalia del Tribunal Suprem, sota la direcció del fiscal general de l'Estat, s'integrarà, a més, amb un tinent fiscal, els fiscals de sala i els fiscals del Tribunal Suprem que es determinen en la plantilla, els quals hauran de pertànyer a la categoria segona.

El tinent fiscal del Tribunal Suprem exercirà les següents funcions, sense perjuí de les altres que li atribuïska este estatut o el reglament que el desplegue, o que puga delegar-li el fiscal general de l'Estat:

a) Substituirà el fiscal general de l'Estat en cas d'absència, impossibilitat o vacant.

b) Dirigirà i coordinarà per delegació del fiscal general de l'Estat l'activitat ordinària de la Fiscalia del Tribunal Suprem.

Els fiscals del Tribunal Suprem exerciran les seues funcions en l'àmbit del dit Tribunal, i en conseqüència tindran la consideració, tractament i règim retributiu concordes amb la rellevància de la seua comesa i al rang i naturalesa del dit òrgan.»

Dotze. Es modifica l'article díhuit, que queda redactat de la manera següent:

«Article díhuit.

Les fiscalies es constituïran i organitzaran d'acord amb les regles següents:

U. La Fiscalia davant del Tribunal Constitucional, la Fiscalia del Tribunal de Comptes, la Fiscalia de l'Audiència Nacional i les fiscalies especials estaran integrades per un fiscal de sala, per un tinent fiscal i pels fiscals que determine la plantilla, que hauran de pertànyer a la categoria segona.

La Fiscalia del Tribunal de Comptes es regirà pel que disposa la Llei orgànica del dit tribunal.

Dos. La Fiscalia Jurídica Militar estarà integrada per la Fiscalia Togada, la Fiscalia del Tribunal Militar Central i les fiscalies dels tribunals militars territorials. La Fiscalia Togada serà dirigida pel fiscal togat i estarà integrada almenys per un general

auditor i per un fiscal de sala pertanyent a la carrera fiscal i designat d'acord amb el que disposa l'article tretze d'este estatut. La Fiscalia del Tribunal Militar Central i les fiscalies dels tribunals militars territorials es formaran i organitzaran d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar.

Tres. Les fiscalies de les comunitats autònomes i les fiscalies provincials seran dirigides pel seu fiscal en cap i estaran integrades per un tinent fiscal, els fiscals degans necessaris per al seu funcionament correcte segons la dimensió i el volum de treball de les fiscalies, i els altres fiscals que determine la plantilla. En les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia, podran crear-se unitats de suport al fiscal superior de la comunitat autònoma, en les quals podran integrar-se funcionaris de la comunitat autònoma en el nombre que es determine en la plantilla, per a labors de suport i assistència en matèries d'estadística, informàtica, traducció de llengües estrangeres, gestió de personal o altres que no siguin de les que d'acord amb este estatut tinguen encomanades els fiscals. Correspon al fiscal superior de la comunitat autònoma informar el govern de la comunitat autònoma de les necessitats d'organització i funcionament de les fiscalies del seu àmbit territorial en matèria de mitjans informàtics, noves tecnologies i la resta de mitjans materials.

Estes fiscalies podran disposar de seccions especialitzades en aquelles matèries que es determinen legalment o reglamentàriament, o que per la seua singularitat o pel volum d'actuacions que generen requerisquen una organització específica. Les dites seccions podran constituir-se, si es considera necessari per al seu funcionament correcte segons la seua grandària, sota la direcció d'un fiscal degà, i hi seran adscrits un o més fiscals pertanyents a la plantilla de la Fiscalia, tenint preferència aquells que, per raó de les anteriors funcions exercides, cursos impartits o superats o per qualsevol altra circumstància anàloga, s'hagen especialitzat en la matèria. No obstant això, quan les necessitats del servici així ho aconsellen podran actuar també en altres àmbits o matèries.

Les seccions exerciran les funcions que els atribuïsquen els respectius fiscals en cap, en l'àmbit de la matèria que els corresponga, d'acord amb el que disposa este estatut, en el reglament que el desplegue i en les Instruccions del fiscal general de l'Estat. A més, en estes seccions s'integraran els fiscals delegats de les fiscalies especials quan siga procedent d'acord amb el que disposa l'article dènou d'esta llei. Les instruccions que es donen a les seccions especialitzades en les distintes fiscalies, quan afecten un àmbit territorial determinat, hauran de comunicar-se al fiscal superior de la comunitat autònoma corresponent.

En tot cas, en la Fiscalia de l'Audiència Nacional i en les fiscalies provincials hi haurà una secció de menors a la qual s'encomanaran les funcions i facultats que al Ministeri Fiscal atribuïx la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors. Estes seccions podran constituir-se en les fiscalies de les comunitats autònomes quan les seues competències, el volum de treball o la millor organització i prestació del servici així ho aconsellen. Així mateix, en les fiscalies provincials hi haurà una Secció contra la Violència sobre la Dona, que coordinarà o si és el cas assumirà directament la intervenció del Ministeri Fiscal en els procediments penals i civils la competència dels quals estiga atribuïda als jutjats de Violència sobre la Dona. En la Secció contra la

Violència sobre la Dona haurà de portar-se un registre dels procediments que se seguïsquen relacionats amb estos fets que permetrà la consulta dels fiscals quan coneguen d'un procediment del qual tenen atribuïda la competència, a l'efecte en cada cas procedent. Estes seccions podran constituir-se en les fiscalies de les comunitats autònomes quan les seues competències, el volum de treball o la millor organització i prestació del servici així ho aconsellen.

En les fiscalies provincials, quan pel volum d'actuacions que generen requerisquen una organització específica, podran constituir-se seccions de seguretat viària i sinistralitat laboral.

També hi haurà una Secció de Medi Ambient especialitzada en delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, els recursos naturals i el medi ambient, la protecció de la flora, fauna i animals domèstics, i els incendis forestals. Estes seccions podran constituir-se en les fiscalies de les comunitats autònomes quan les seues competències, el volum de treball o la millor organització i prestació del servici així ho aconsellen.

Quatre. Quan el volum d'assumptes, el nombre d'òrgans judicials dins d'una província o la creació d'una secció de l'Audiència Provincial en seu diferent de la seua capital ho aconsellen, el fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal i el fiscal superior de la respectiva comunitat, podrà proposar al ministre de Justícia la constitució de fiscalies d'àrea, que seran dirigides per un fiscal en cap i estaran integrades pels fiscals que determine la plantilla. Es crearà una fiscalia d'àrea en totes aquelles localitats en què hi haja una secció desplaçada de l'Audiència Provincial, prenent el seu nom del lloc de la seua seu. Les fiscalies d'àrea assumiran el despatx dels assumptes corresponents a l'àmbit territorial que preveja la norma que les establisca, que podrà comprendre un o més partits judicials.

Quan no es donen les circumstàncies assenyalades en el paràgraf anterior, però la dispersió geogràfica dels òrgans judicials o la millor prestació del servici ho facen necessari, el fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal i el fiscal superior de la respectiva comunitat, podrà proposar al ministre de Justícia la constitució de seccions territorials de la fiscalia provincial que atendran els òrgans judicials d'un o més partits de la mateixa província. Estes seccions estaran constituïdes pels fiscals que es determinen en plantilla i estaran dirigides per un fiscal degà, que serà designat i exercirà les seues funcions en els termes que preveu este estatut.

Per les mateixes circumstàncies assenyalades en els dos paràgrafs anteriors, el fiscal superior de la comunitat autònoma, oïts els respectius fiscals en cap provincials, podrà proposar al fiscal general de l'Estat la constitució de fiscalies d'àrea i de seccions territorials en les fiscalies del seu àmbit territorial.

Cinc. El nombre de les fiscalies, les seccions territorials si és el cas, i les seues respectives plantilles es fixaran, d'acord amb els criteris establits en els números anteriors, per reial decret, a proposta del ministre de Justícia, amb un informe previ del fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal.

La mencionada plantilla orgànica tindrà en tot cas, les limitacions que es deriven de les previsions pressupostàries que corresponguen i serà revisada almenys cada cinc anys per a adaptar-la a les noves necessitats.

Sis. Les decisions referides a les matèries previstes en els apartats números tres, quatre i cinc d'este precepte hauran de tindre l'informe previ de l'òrgan competent de la comunitat autònoma en

matèria de mitjans personals i materials de l'Administració de Justícia.»

Tretze. Se suprimixen els articles díhuit bis, díhuit ter, díhuit quater i díhuit quinquies.

Catorze. Es modifica l'article dènou, que queda redactat de la manera següent:

«Article dènou.

U. La Fiscalia de l'Audiència Nacional és competent per a conèixer dels assumptes que corresponguen al dit òrgan judicial, a excepció dels que siguin atribuïts a una altra fiscalia especial d'acord amb les disposicions d'este estatut.

Dos. Són fiscalies especials la Fiscalia Antidroga i la Fiscalia contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada.

Tres. La Fiscalia Antidroga exercirà les funcions següents:

a) Intervindre directament en tots els procediments relatius al tràfic de drogues, estupefaents i substàncies psicotròpiques, o blanqueig de capitals relacionat amb el dit tràfic, que siguin competència de l'Audiència Nacional i dels jutjats centrals d'instrucció d'acord amb els articles 65 i 88 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

b) Investigar, en els termes de l'article cinc d'este estatut, els fets que presenten indicis de ser constitutius d'algun dels delictes mencionats en l'apartat anterior.

c) Coordinar les actuacions de les distintes fiscalies amb vista a la prevenció i repressió del tràfic il·legal de drogues i el blanqueig de capitals relacionat amb el dit tràfic. Les fiscalies dels tribunals militars col·laboraran amb la Fiscalia Antidroga en relació amb els actes comesos en centres, establiments i unitats militars.

d) Col·laborar amb l'autoritat judicial en el control del tractament dels drogodependents als quals s'haja aplicat la remissió condicional, rebent les dades precises dels centres acreditats que participen en el dit tractament.

Quatre. La Fiscalia contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada efectuarà les diligències a què es referix l'article cinc d'esta llei i intervindrà directament en processos penals, en ambdós casos sempre que es tracte de supòsits d'especial transcendència, apreciada pel fiscal general de l'Estat, en relació amb:

a) Delictes contra la Hisenda Pública, contra la seguretat social i de contraban.

b) Delictes de prevaricació.

c) Delictes d'abús o ús indegut d'informació privilegiada.

d) Malversació de cabals públics.

e) Fraus i exaccions il·legals.

f) Delictes de tràfic d'influències.

g) Delictes de suborn.

h) Negociació prohibida als funcionaris.

i) Defraudacions.

j) Insolvències punibles.

k) Alteració de preus en concursos i subhastes públics.

l) Delictes relatius a la propietat intel·lectual i industrial, al mercat i als consumidors.

m) Delictes societaris.

n) Blanqueig de capitals i conductes afins a la receptació, excepte quan per la seua relació amb delictes de tràfic de drogues o de terrorisme corresponga conèixer de les dites conductes a les altres fiscalies especials.

ñ) Delictes de corrupció en transaccions comercials internacionals.

o) Delictes de corrupció en el sector privat.

p) Delictes connexos amb els anteriors.

q) La investigació de qualsevol tipus de negocis jurídics, transaccions o moviments de béns, valors o capitals, fluxos econòmics o actius patrimonials, que indiciàriament apareguen relacionats amb l'activitat de grups delictius organitzats o amb l'aprofitament econòmic d'activitats delictives, així com dels delictes connexos o determinants de les dites activitats; excepte quan, per la seua relació amb delictes de tràfic de drogues o de terrorisme, corresponga conèixer de les dites conductes a la Fiscalia Antidroga o a la de l'Audiència Nacional.

Cinc. Quan el nombre de procediments així ho aconselle, el fiscal general de l'Estat podrà designar en qualsevol fiscalia un o més fiscals delegats de les fiscalies especials, que s'integraran en estes. La dita designació es farà, oït el Consell Fiscal, amb un informe previ dels fiscals en cap de la fiscalia especial i la fiscalia territorial corresponent, entre els fiscals de la plantilla d'esta última que ho sol·liciten, acreditant la seua especialització en la matèria en els termes que reglamentàriament s'establisquen. Quan en la fiscalia territorial hi haja una secció especialitzada, constituïda d'acord amb el que disposa l'article anterior, l'àmbit d'actuació de la qual coincideix totalment o parcialment amb la matèria per a la qual és competent la fiscalia especial, el fiscal delegat s'integrarà en la dita secció.

El fiscal en cap de la Fiscalia Especial tindrà, respecte als fiscals així designats i només en l'àmbit específic de la seua competència, les mateixes facultats i deures que corresponen als fiscals en cap dels altres òrgans del Ministeri Fiscal. Sense perjudi de les Instruccions que amb caràcter general puga impartir el fiscal general de l'Estat, el decret de nomenament concretarà les funcions i l'àmbit d'actuació dels fiscals delegats, especificant el seu grau de dedicació als assumptes competència de la Fiscalia Especial. En tot cas, els fiscals delegats hauran d'informar dels assumptes de què coneguen en la seua qualitat de tals al fiscal en cap de l'òrgan en què exercisquen les seues funcions.

Sis. Per al seu adequat funcionament, es podran adscriure a les fiscalies especials unitats de Policia Judicial i tots els professionals i experts que siguin necessaris per a auxiliar-les de manera permanent o ocasional.»

Quinze. Es modifica l'article vint, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint.

U. En la Fiscalia General de l'Estat hi haurà un fiscal contra la violència sobre la dona, amb categoria de fiscal de sala, que exercirà les funcions següents:

a) Efectuar les diligències a què es referix l'article cinc de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal, i intervindre directament en aquells processos penals d'especial transcendència apreciada pel fiscal general de l'Estat, referents als delictes per actes de violència de gènere compresos en l'article 87 ter.1 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

b) Intervindre, per delegació del fiscal general de l'Estat, en els processos civils compresos en l'article 87 ter.2 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

c) Supervisar i coordinar l'actuació de les seccions contra la Violència sobre la Dona, i demanar-

ne informes, i donar-ne coneixement al fiscal en cap de les fiscalies en què s'integren.

d) Coordinar els criteris d'actuació de les diverses fiscalies en matèries de violència de gènere, per a la qual cosa podrà proposar al fiscal general de l'Estat l'emissió de les corresponents instruccions.

e) Elaborar semestralment, i presentar al fiscal general de l'Estat, per a la seua remissió a la Junta de Fiscals de Sala del Tribunal Suprem, i al Consell Fiscal, un informe sobre els procediments seguits i actuacions efectuades pel Ministeri Fiscal en matèria de violència de gènere.

Per a la seua adequada actuació se li adscriuran els professionals i experts que siguin necessaris per a auxiliar-lo de manera permanent o ocasional.

Dos. En la Fiscalia General de l'Estat hi haurà un fiscal contra els delictes relatius a l'ordenació del territori i la protecció del patrimoni històric, del medi ambient i incendis forestals, amb categoria de fiscal de sala, que exercirà les funcions següents:

a) Efectuar les diligències a què es referix l'article cinc a intervenir, directament o a través d'instruccions impartides als delegats, en aquells processos penals d'especial transcendència apreciada pel fiscal general de l'Estat, referents a delictes relatius a l'ordenació del territori, la protecció del patrimoni històric, els recursos naturals i el medi ambient, la protecció de la flora, fauna i animals domèstics, i els incendis forestals.

b) Exercir l'acció pública en qualsevol tipus de procediment, directament o a través d'instruccions impartides als delegats, quan aquella estiga prevista en les diferents lleis i normes de caràcter mediambiental, i exigir les responsabilitats que siguin procedents.

c) Supervisar i coordinar l'actuació de les seccions especialitzades de medi ambient i demanar els informes oportuns, dirigint per delegació del fiscal general de l'Estat la xarxa de fiscals de medi ambient.

d) Coordinar les fiscalies en matèria de medi ambient unificant els criteris d'actuació, per a la qual cosa podrà proposar al fiscal general l'emissió de les corresponents instruccions i reunir, quan siga procedent, els fiscals integrants de les seccions especialitzades.

e) Elaborar anualment i presentar al fiscal general de l'Estat un informe sobre els procediments seguits i actuacions realitzades pel Ministeri Fiscal en matèria de medi ambient, que serà incorporat a la memòria anual presentada pel fiscal general de l'Estat.

Per a la seua adequada actuació se li adscriurà una unitat del Servei de Protecció de la Naturalesa de la Guàrdia Civil, així com, si és el cas, els efectius necessaris de la resta de les forces i cossos de seguretat que tinguen competències mediambientals, de conformitat amb la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat. Igualment, podran adscriure-s'hi els professionals i experts tècnics necessaris per a auxiliar-lo de manera permanent o ocasional. La Fiscalia podrà demanar l'auxili dels agents forestals o ambientals de les administracions públiques corresponents, dins de les funcions que estos col·lectius tenen legalment encomanades.

Tres. Igualment hi haurà, en la Fiscalia General de l'Estat, fiscals de sala especialistes responsables de la coordinació i supervisió de l'activitat del Ministeri Fiscal en matèria de protecció i reforma de menors, i en aquelles altres matèries en què el Govern, a proposta del ministre de Justícia, oït el fiscal general de l'Estat, i amb un informe previ, en

tot cas, del Consell Fiscal, aprecie la necessitat de creació de les dites places. Els mencionats fiscals de sala tindran facultats i exerciran funcions anàlogues a les previstes en els apartats anteriors d'este article, en l'àmbit de la seua respectiva especialitat, així com les que, si és el cas, puga delegar-los el fiscal general de l'Estat, tot això sense perjudi de les atribucions dels fiscals en cap dels respectius òrgans territorials.»

Setze. Es modifica l'article vint-i-u, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-u.

U. Les fiscalies del Tribunal Suprem, davant del Tribunal Constitucional, del Tribunal de Comptes, la Fiscalia Togada, la Fiscalia de l'Audiència Nacional i les fiscalies especials tenen la seua seu a Madrid i estenen les seues funcions a tot el territori de l'Estat per als assumptes de la seua competència. La Fiscalia del Tribunal Militar Central també tindrà la seua seu en la capital d'Espanya i exercirà les seues funcions davant del dit tribunal i davant dels jutjats togats militars centrals. Les fiscalies dels tribunals militars territorials tindran la seu on residisca el tribunal militar territorial respectiu i exerciran les funcions en l'àmbit competencial d'este.

Dos. Les fiscalies de les comunitats autònomes tindran la seu on residisca el tribunal superior de justícia respectiu, i exerciran les seues funcions en l'àmbit competencial d'este.

En cas que hi haja o s'establisquen sales dels tribunals superiors de justícia amb jurisdicció limitada a una o algunes províncies de la comunitat autònoma, a proposta o amb un informe previ del fiscal superior de la comunitat autònoma, el fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal, podrà proposar al ministre de Justícia la constitució en la seua seu d'una secció territorial de la fiscalia superior de la comunitat autònoma. La proposta es comunicarà a la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia per a l'exercici d'estes.

Tres. Les fiscalies provincials tindran la seu on la tinga l'Audiència Provincial i estendran les seues funcions a tots els òrgans judicials de la província, llevat que, d'acord amb les disposicions d'este estatut, siga competent un altre òrgan del Ministeri Fiscal. També despatxaran els assumptes competència d'òrgans judicials unipersonals d'àmbit superior al provincial, quan així ho dispose el fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal, i el fiscal superior de la comunitat autònoma.

En el cas de comunitats autònomes uniprovincials, atenet el seu volum d'activitat, el Govern, a proposta del fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal i el fiscal superior de la comunitat autònoma, podrà establir que la fiscalia de la comunitat autònoma assumisca també les funcions de la fiscalia provincial.

Quatre. Les fiscalies d'àrea exerciran les seues funcions en l'àmbit territorial inferior a la província en què siga procedent la seua creació atés el volum d'assumptes, el nombre d'òrgans judicials o l'existència d'una secció de l'Audiència Provincial en seu diferent de la capital d'esta, que podrà comprendre un o més partits judicials de la dita província, i tindre la seua seu en el lloc que determine la norma que les establisca.

Cinc. Els membres del Ministeri Fiscal podran actuar i constituir-se en qualsevol punt del territori de la seua fiscalia.

No obstant això, quan el volum o la complexitat dels assumptes ho requerisca, el fiscal general de

l'Estat, d'ofici o a proposta del fiscal superior de la comunitat autònoma, oïts el Consell Fiscal i els fiscals en cap dels òrgans afectats, podrà ordenar que s'adjudiquen temporalment un o més fiscals a una fiscalia determinada. Igualment, amb l'autorització del fiscal general de l'Estat, qualsevol fiscal podrà actuar en qualsevol punt del territori de l'Estat.

Sis. El que estableix este article haurà d'entendre's sense perjudi que, quan els tribunals i jutjats es constituïsquen en lloc diferent de la seua seu legal o quan l'exercici de les seues funcions ho requerisca, pugui el Ministeri Fiscal, per mitjà dels seus membres, constituir-se davant d'un òrgan judicial amb seu diferent de la de la fiscalia respectiva.»

Dèset. Es modifiquen els apartats tres, quatre i cinc, i s'afegien els apartats sis, set, huit, nou i deu de l'article vint-i-dos, que queden redactats de la manera següent:

«Article vint-i-dos.

Tres. El fiscal general de l'Estat podrà delegar als fiscals de sala funcions relacionades amb la matèria pròpia de la seua competència. Els fiscals de sala delegats assumiran les dites funcions en els termes i amb els límits que estableixca l'acte de delegació, que serà revocable i en tot cas s'extingirà quan cesse el fiscal general. Dins d'estos límits, els fiscals de sala podran proposar al fiscal general de l'Estat les circulars i instruccions que considere necessàries, participar en la determinació dels criteris per a la formació dels fiscals especialistes i coordinar en l'àmbit estatal l'actuació de les fiscalies, sense perjudi de les facultats dels respectius fiscals en cap dels òrgans territorials.

Quatre. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes, a més de dirigir la seua fiscalia, actuaran en tot el territori de la comunitat autònoma corresponent, assumint-hi la representació i la direcció del Ministeri Fiscal, sense perjudi de les atribucions del fiscal general de l'Estat. En conseqüència, presidiran la junta de fiscals en cap del seu territori, i hi exerciran les funcions previstes en els articles onze, vint-i-u, vint-i-cinc i vint-i-sis d'este estatut, les que delegue el fiscal general de l'Estat, així com les que els corresponguen en matèria disciplinària d'acord amb esta llei o al reglament que la desplegue. En el cas de les comunitats autònomes uniprovincials mencionades en l'article vint-i-u, apartat tres, el fiscal superior assumirà també les funcions que, d'acord amb este estatut o a les normes que el despleguen, corresponguen al fiscal en cap de la fiscalia provincial.

Cinc. El fiscal en cap de cada òrgan exercirà la direcció d'este i actuarà sempre en representació del Ministeri Fiscal sota la dependència dels seus superiors jeràrquics i del fiscal general de l'Estat.

Correspon als fiscals en cap de cada òrgan:

- a) Organitzar els servicis i la distribució del treball entre els fiscals de la plantilla i l'adscripció dels components de la Secció de Menors, oïda la Junta de Fiscalia.
- b) Concedir els permisos i llicències de la seua competència.
- c) Exercir la facultat disciplinària en els termes que estableixquen el present estatut i el seu reglament.
- d) Fer les propostes de recompenses, de mèrits i les mencions honorífiques que siguen procedents.
- e) Les altres facultats que este estatut o altres disposicions li conferisquen.

El que disposa este apartat s'entén sense perjudi de les facultats que atribuïx al ministre de Defensa l'article

92 de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de Competència i Organització de la Jurisdicció Militar.

Sis. El tinent fiscal, en les fiscalies on n'hi haja, assumirà les funcions de direcció o coordinació que li delegue el fiscal en cap, i substituirà este en cas d'absència, vacant o impossibilitat.

Set. Els fiscals en cap de les fiscalies provincials estaran jeràrquicament subordinats al fiscal superior de la comunitat autònoma i s'integraran, sota la presidència d'este, en la Junta de fiscals en cap de la comunitat autònoma.

Huit. Els fiscals en cap de les fiscalies d'àrea estaran jeràrquicament subordinats als fiscals en cap de les fiscalies provincials. En cas d'absència, vacant o impossibilitat, seran substituïts pel fiscal degà més antic de la fiscalia d'àrea, i si no n'hi ha, pel mateix fiscal en cap de la fiscalia provincial o en qui este delegue mentres subsistisca la situació que va motivar la substitució.

Nou. Els fiscals degans exerciran la direcció i coordinació de les seccions de fiscalia d'acord amb les instruccions del fiscal en cap provincial i, si és el cas, del fiscal superior de la comunitat autònoma, i per delegació d'estos.

Deu. El tinent fiscal de la fiscalia provincial, els fiscals en cap d'àrea i els fiscals degans integren la junta de coordinació de la fiscalia provincial, que serà convocada periòdicament i dirigida pel fiscal en cap provincial, a fi de coordinar la direcció del Ministeri Fiscal en el seu àmbit territorial.»

Díhuit. Es modifica l'article vint-i-tres, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-tres.

Els membres del Ministeri Fiscal són autoritats amb caràcter general i actuaran sempre en representació de la institució. En qualsevol moment de l'activitat que un fiscal realitze en compliment de les seues funcions o abans d'iniciar la que li haguera sigut assignada en virtut del sistema de distribució d'assumptes entre els membres de la fiscalia, podrà el seu superior jeràrquic immediat, mitjançant una resolució motivada, avocar per a si l'assumpte o designar un altre fiscal perquè el despatxe. Si hi ha discrepància, resoldrà el superior jeràrquic comú a ambdós. La substitució serà comunicada en tot cas al Consell Fiscal, que podrà expressar el seu parer.»

Dènou. Es modifica l'article vint-i-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-quatre.

U. Per a mantindre la unitat de criteris, estudiar els assumptes d'especial transcendència o complexitat o fixar posicions respecte a temes relatius a la seua funció, cada fiscalia celebrarà periòdicament juntes de tots els seus components. A les juntes de les fiscalies especials podran ser convocats els seus fiscals delegats.

Els acords de la majoria tindran caràcter d'informe, prevalent després del lliure debat el criteri del fiscal en cap. No obstant això, si esta opinió fóra contrària a la manifestada per la majoria dels assistents, haurà de sotmetre ambdós al seu superior jeràrquic. Fins que es produïska l'acord del superior jeràrquic, si ho requerix el tema debatut, el criteri del fiscal en cap gaudirà d'executivitat en els punts estrictament necessaris.

Dos. Amb la finalitat prevista en el número anterior, els fiscals adscrits a les distintes seccions que integren la Fiscalia del Tribunal Suprem celebraran juntes de secció, que estaran presidides pel fiscal de sala respectiu. En els casos en què el criteri

del fiscal en cap siga contrari a l'opinió mantinguda per la majoria dels integrants de la Junta, resoldrà el fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal o la Junta de Fiscals de Sala segons l'àmbit propi de les seues respectives funcions.

Aquelles seccions de la Fiscalia del Tribunal Suprem la direcció de les quals estiga integrada per més d'un fiscal de sala podran celebrar juntes que agrupen els fiscals distribuïts en les diferents unitats organitzatives que integren cada secció. No obstant això, els assumptes d'especial transcendència o complexitat i aquells que afecten la unitat de criteri hauran de ser debatuts en Junta de Secció, que serà presidida pel fiscal de sala més antic. Als efectes previstos en el paràgraf primer d'este apartat, bastarà que la discrepància respecte del criteri de la majoria siga provocada pel parer d'un només dels fiscals de sala que integren la secció.

A fi de donar compte de l'activitat estadística de les distintes seccions i per al tractament d'aquelles qüestions que puguen afectar l'organització dels diferents servicis de caràcter general, els fiscals celebraran junta de fiscals del Tribunal Suprem. Estes juntes seran presidides pel fiscal general de l'Estat, que podrà ser substituït pel tinent fiscal del Tribunal Suprem.

Tres. Sense perjuí de les juntes de fiscals previstes en l'apartat u d'este article, els fiscals en cap provincials podran convocar les juntes de coordinació previstes en l'article deu, a fi de tractar qüestions relatives a la direcció i coordinació dels distintes servicis, sense que en cap cas puguen substituir en les seues funcions la Junta General.

Així mateix, per a mantindre la unitat de criteris o fixar posicions respecte a temes relatius a la seua funció, els fiscals superiors de les comunitats autònomes podran convocar, com a superiors jeràrquics, junta de fiscals que integre els qui exerciren la direcció de les fiscalies provincials en els respectius àmbits territorials.

Quatre. Les juntes de fiscals podran ser ordinàries o extraordinàries. Les ordinàries se celebraran almenys semestralment. L'orde del dia serà fixat pel fiscal en cap, si bé hauran d'incloure-s'hi aquells altres assumptes o temes que proposen per escrit i abans del començament de la Junta, un quint, almenys, dels fiscals destinats en les fiscalies. També podrà deliberar-se, fora de l'orde del dia, sobre aquells assumptes que propose qualsevol dels assistents a la Junta i el fiscal en cap acorde sotmetre a debat.

Les juntes extraordinàries es convocaran per a debatre qüestions que per la seua urgència o complexitat es crega oportú no relegar a la junta ordinària. La convocatòria, que expressarà l'orde del dia, haurà de fer-la el fiscal en cap, bé per iniciativa pròpia, bé en virtut de moció subscripta per un terç dels fiscals destinats en la fiscalia.

L'assistència a les juntes és obligatòria per a tots els fiscals segons la seua respectiva composició, excepte absència justificada apreciada pel fiscal en cap. Els fiscals substituïts assistiran a les juntes amb veu però sense vot, quan siguen convocats pel fiscal en cap.»

Vint. Es modifica l'article vint-i-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-cinc.

El fiscal general de l'Estat podrà impartir als seus subordinats les ordes i instruccions convenientes al servici i a l'exercici de les funcions, tant de caràcter general com referides a assumptes específics. Quan

les dites instruccions es referisquen a assumptes que afecten directament qualsevol membre del Govern, el fiscal general haurà d'oïr amb caràcter previ la Junta de Fiscals de Sala.

Els membres del Ministeri Fiscal informaran el fiscal general de l'Estat dels fets relatius a la seua missió que, per la seua importància o transcendència, haja de conèixer. Les ordes, instruccions i comunicacions a què es referixen este paràgraf i l'anterior es realitzaran a través del superior jeràrquic, llevat que la urgència del cas aconselle fer-ho directament, supòsit en el qual es comunicarà ulteriorment això a aquell.

Anàlogues facultats tindran els fiscals superiors de les comunitats autònomes respecte als fiscals en cap del seu àmbit territorial, i ambdós respecte dels membres del Ministeri que estiguen subordinats a ells.

El fiscal que reba una orde o instrucció concernent al servici i a l'exercici de les seues funcions, referida a assumptes específics, haurà d'atindre-s'hi en els seus dictàmens, però podrà desenrotllar lliurement les seues intervencions orals en allò que crega convenient per al bé de la justícia.»

Vint-i-u. Es modifica l'article vint-i-sis, que queda redactat de la manera següent:

«El fiscal general de l'Estat podrà cridar a la seua presència qualsevol membre del Ministeri Fiscal per a rebre directament els seus informes i donar-li les instruccions que crega oportunes, i traslladarà, en este cas, les dites instruccions al fiscal en cap respectiu. El fiscal general de l'Estat podrà designar qualsevol dels membres del Ministeri Fiscal perquè actue en un assumpte determinat, davant de qualsevol dels òrgans jurisdiccional en què el Ministeri Fiscal està legitimat per a intervindre, oït el Consell Fiscal.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article vint-i-huit, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-huit.

Els membres del Ministeri Fiscal no podran ser recusats. S'abstindran d'intervindre en els plets o causes quan els afecten algunes de les causes d'abstenció establides per als jutges i magistrats en la Llei Orgànica del Poder Judicial, en la mesura que els siguen aplicables. Les parts intervinents en els dits plets o causes podran acudir al superior jeràrquic del fiscal de què es tracte sol·licitant que, en els mencionats supòsits, s'ordene la seua no-intervenció en el procés.

Quan es tracte del fiscal general de l'Estat, resoldrà la Junta de Fiscals de Sala, presidida pel tinent fiscal del Tribunal Suprem.

Contra les decisions anteriors no podrà interposar-se cap recurs.»

Vint-i-tres. Es modifica la rúbrica del títol III, que queda redactada de la manera següent:

«TÍTOL III

Del fiscal general de l'Estat, dels fiscals superiors de les comunitats autònomes i de la carrera fiscal»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article vint-i-nou, que queda redactat de la manera següent:

«Article vint-i-nou.

U. El fiscal general de l'Estat serà nomenat pel rei, a proposta del Govern, oït prèviament el Consell General del Poder Judicial, elegint-lo entre juristes espanyols de reconegut prestigi amb més de quinze anys d'exercici efectiu de la professió.

Dos. Rebut l'informe del Consell General del Poder Judicial, el Govern comunicarà la seua proposta al Congrés dels Diputats, a fi que pugua disposar la compareixença de la persona elegida davant de la comissió corresponent de la Cambra, en els termes que preveja el seu reglament a fi que es puguin valorar els mèrits i la idoneïtat del candidat proposat.

Tres. Una vegada nomenat, el fiscal general de l'Estat prestarà davant del rei el jurament o promesa que preveu la llei i prendrà possessió del càrrec davant del Ple del Tribunal Suprem.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article trenta-u, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-u.

U. El mandat del fiscal general de l'Estat tindrà una duració de quatre anys. Abans que concloga el dit mandat, únicament podrà cessar pels motius següents:

- a) a petició pròpia,
- b) per incórrer en alguna de les incompatibilitats o prohibicions establides en esta llei,
- c) en cas d'incapacitat o malaltia que l'inhabilite per al càrrec,
- d) per incompliment greu o reiterat de les seues funcions,
- e) quan cesse el Govern que l'havia proposat.

Dos. El mandat del fiscal general de l'Estat no podrà ser renovat, excepte en els supòsits en què el titular haguera exercit el càrrec durant un període inferior a dos anys.

Tres. L'existència de les causes de cessament mencionades en els apartats a), b), c) i d) del número anterior serà apreciada pel Consell de Ministres.

Quatre. Seran aplicables al fiscal general de l'Estat les incompatibilitats establides per a la resta de membres del Ministeri Fiscal, sense perjudi de les facultats o funcions que li encomanen altres disposicions del mateix rang.

Cinc. El seu règim retributiu serà idèntic al del president del Tribunal Suprem.

Sis. Si el nomenament de fiscal general recau sobre un membre de la carrera fiscal, quedarà en situació de servicis especials.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article trenta-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-quatre.

Les categories de la carrera fiscal seran les següents:

- 1a. Fiscals de sala del Tribunal Suprem, equiparats a magistrats de l'alt tribunal. El tinent fiscal del Tribunal Suprem tindrà la consideració de president de sala.
- 2a. Fiscals, equiparats a magistrats.
- 3a. Advocats-fiscals, equiparats a jutges.»

Vint-i-set. Es modifica l'article trenta-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-cinc.

U. Serà necessari pertànyer a la categoria primera per a ocupar les destinacions següents:

- a) Tinent fiscal del Tribunal Suprem, que a més haurà de tindre tres anys d'antiguitat en la dita categoria.
- b) Fiscal en cap inspector.
- c) Fiscal en cap de la Secretaria Tècnica.
- d) Fiscal en cap de la Unitat de Suport.
- e) Fiscal en cap de l'Audiència Nacional.

- f) Fiscal en cap de les fiscalies especials.
- g) Fiscal en cap de la Fiscalia davant del Tribunal Constitucional.
- h) Fiscal en cap del Tribunal de Comptes.
- i) Fiscal de sala del Tribunal Suprem.
- j) Fiscal de sala de la Fiscalia Togada.
- k) Els altres llocs de fiscals de sala que es determinen en plantilla d'acord amb les disposicions d'este estatut.

Dos. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes i els fiscals en cap de les fiscalies provincials tindran la categoria equiparada a la dels presidents dels tribunals superiors de justícia i presidents de les audiències provincials, respectivament.

Tres. Serà necessari pertànyer a la categoria segona per a ocupar la resta de càrrecs en les fiscalies del Tribunal Suprem, davant del Tribunal Constitucional, Fiscalia de l'Audiència Nacional, fiscalies especials, Tribunal de Comptes, Inspecció Fiscal, Unitat de Suport i Secretaria Tècnica. També serà necessari pertànyer a la categoria segona per a ocupar el càrrec de fiscal en cap i tinent fiscal.

Quatre. La plantilla orgànica fixarà la categoria necessària per a ocupar la resta de destinacions fiscals dins de la segona i de la tercera categoria.»

Vint-i-huit. Es modifica l'article trenta-sis, que queda redactat de la manera següent:

«Article trenta-sis.

U. Sense perjudi del que disposa l'apartat tres d'este article, les destinacions corresponents a la categoria primera, les de fiscals del Tribunal Suprem, les de fiscals superiors de comunitats autònomes i les de fiscals en cap seran proveïdes pel Govern, a proposta del fiscal general de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 13 d'este estatut. De la mateixa manera seran designats els tinents fiscals de les fiscalies de les comunitats autònomes i els fiscals que integren la plantilla de tots aquells òrgans el cap dels quals pertanga a la categoria primera. Quan els estatuts d'autonomia prevegen l'existència del consell de justícia de la comunitat autònoma, este serà oït necessàriament amb caràcter previ al nomenament del fiscal superior de la comunitat autònoma.

Rebut l'informe del Consell de Justícia de la comunitat autònoma, es comunicarà la proposta de candidat a la respectiva assemblea legislativa autonòmica, a fi que pugua disposar la compareixença de la persona proposada davant de la comissió corresponent de la Cambra, en els termes que preveja el seu reglament, a fi que pugua valorar els mèrits i idoneïtat del candidat proposat.

Per als càrrecs de fiscal del Tribunal Suprem, de fiscal superior de les comunitats autònomes, de fiscal davant del Tribunal Constitucional, de fiscal del Tribunal de Comptes i d'inspector fiscal, serà necessari comptar amb almenys 15 anys de servicis en la carrera i pertànyer ja a la categoria segona.

Per als càrrecs de fiscal de l'Audiència Nacional i de fiscal en cap de fiscalia provincial serà necessari tindre, almenys, deu anys de servicis en la carrera i pertànyer ja a la categoria segona. La mateixa antiguitat s'exigirà als fiscals de les fiscalies especials i al tinent fiscal de la Secretaria Tècnica.

Per als càrrecs de fiscals adscrits als fiscals de sala integrats en la Fiscalia General de l'Estat serà necessari tindre, almenys, deu anys de servicis en la carrera, pertànyer a la categoria segona i tindre una mínima especialització acreditable en la matèria a què són adscrits.

Per a accedir al càrrec de fiscal en cap d'àrea serà necessari pertànyer a la segona categoria.

Dos. El tinent fiscal inspector i els fiscals de la Inspecció Fiscal seran designats per un termini màxim de 10 anys. Una vegada cessen en els seus càrrecs, s'incorporaran en qualitat d'adscrius, a la seua elecció, a la fiscalia en què estaven destinats abans d'ocupar la plaça de la Inspecció o a la Fiscalia de la comunitat autònoma o Provincial de Madrid, fins a ocupar plaça en propietat.

Tres. El fiscal en cap, el tinent fiscal i els fiscals de la Secretaria Tècnica, els fiscals de la Unitat de Suport i els fiscals adscrius als fiscals de sala integrats en la Fiscalia General de l'Estat seran designats i rellevats directament pel mateix fiscal general de l'Estat, i cessaran amb este, si bé continuaran exercint les seues funcions fins que siguin rellevats o confirmats en els seus càrrecs pel nou fiscal general. Els nomenaments a què es referix este apartat, així com, si és el cas, el corresponent ascens a la primera categoria del candidat a fiscal en cap de la Secretaria Tècnica, seran comunicats pel fiscal general al Consell Fiscal abans d'elevat la corresponent proposta al Govern, sense que siga aplicable el que disposa l'article tretze i l'apartat primer d'este article.

Una vegada rellevats o cessats, el tinent fiscal de la Secretaria Tècnica i els fiscals a qui es referix el paràgraf anterior s'incorporaran en qualitat d'adscrius, a la seua elecció i fins a obtindre plaça en propietat, a la Fiscalia de la comunitat autònoma o Provincial de Madrid o a la fiscalia en què estaven destinats abans d'ocupar plaça en la Secretaria Tècnica, en la Unitat de Suport o abans d'haver sigut adscrius als fiscals de sala integrats en la Fiscalia General de l'Estat.

Quatre. Els fiscals degans de les seccions de les fiscalies en què hi haja seran nomenats i, si és el cas, rellevats mitjançant una resolució dictada pel fiscal general de l'Estat, a proposta motivada del fiscal en cap respectiu.

La plantilla orgànica determinarà el nombre màxim de fiscals degans que es puguen designar en cada fiscalia, atenent les necessitats organitzatives d'estes. Per a la cobertura d'estes places serà necessari, amb caràcter previ a la proposta del fiscal en cap corresponent, realitzar una convocatòria entre els fiscals de la plantilla. A la proposta s'adjuntarà una relació de la resta dels fiscals que hagen sol·licitat el lloc amb aportació dels mèrits al·legats.

Cinc. Les altres destinacions fiscals es proveiran per mitjà de concurs entre funcionaris de la categoria, atenent el millor lloc escalafonal. Per a sol·licitar una nova destinació, haurà de romandre's, si més no, dos anys en l'anterior, sempre que s'hi aguera accedit a petició pròpia, excepte en la primera destinació per a aquells fiscals després del seu ingrés en la carrera fiscal una vegada superat el procés selectiu, i en este cas el termini serà d'un any.

Les destinacions que queden desertes es cobriran amb els fiscals que ascendisquen a la categoria necessària.

Sis. Per a la provisió de places en les fiscalies amb seu en comunitats autònomes amb idioma cooficial serà mèrit determinant l'acreditació, d'acord amb els criteris que reglamentàriament s'establisquen, del coneixement del dit idioma.

Es valorarà, com a mèrit preferent, d'acord amb els criteris que reglamentàriament s'establisquen, el coneixement del dret propi de la comunitat.

Set. La provisió de destinacions de la Fiscalia Jurídica Militar es durà a terme d'acord amb el que disposa la Llei orgànica reguladora de la competència i organització de la jurisdicció militar.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article quaranta-u, que queda redactat de la manera següent:

«Article quaranta-u.

U. El tinent fiscal del Tribunal Suprem, els fiscals de sala a què es referixen els articles vint i trenta-cinc. U k) d'este estatut i els altres fiscals en cap pertanyents a la primera categoria seran nomenats per un període de cinc anys, transcorreguts els quals cessaran en els seus càrrecs, llevat que siguin nomenats novament per a eixe comandament per successius períodes de la mateixa duració. A l'expiració del termini legal, si no són confirmats o nomenats per a una altra direcció, quedaran adscrius a la Fiscalia del Tribunal Suprem o a qualsevol de les fiscalies el cap de les quals pertanga a la primera categoria, i conservaran en tot cas la seua categoria.

A l'efecte del paràgraf anterior, tindran la consideració de fiscals en cap els que ho siguen de les distintes seccions de la Fiscalia del Tribunal Suprem.

Dos. Per al nomenament i cessament del fiscal en cap de la Secretaria Tècnica es procedirà d'acord amb l'article trenta-sis. Una vegada cessat, quedarà en la mateixa situació prevista en el número anterior.

Tres. Els fiscals en cap pertanyents a la segona categoria, els tinentes fiscals de les fiscalies el cap de les quals pertanga a la primera categoria i els tinentes fiscals de les fiscalies de les comunitats autònomes seran nomenats per un període de cinc anys, transcorreguts els quals cessaran en els seus càrrecs, llevat que siguin nomenats novament per al mateix càrrec per successius períodes de la mateixa duració.

Quatre. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes, els fiscals en cap pertanyents a la segona categoria i els tinentes fiscals mencionats en l'apartat tres d'este article, una vegada rellevats o cessats en els seus càrrecs, o en cas de renúncia acceptada pel fiscal general de l'Estat, quedaran adscrius, a la seua elecció i fins a l'obtenció d'una destinació amb caràcter definitiu, a la fiscalia en què han exercit el comandament o tinença, o a la fiscalia en què prestaven servici quan van ser nomenats per al càrrec.

Cinc. Sense perjuí de l'anterior, els fiscals en cap dels respectius òrgans i els tinentes fiscals mencionats en l'apartat tres d'este article podran ser remoguts pel Govern a proposta del fiscal general de l'Estat, que haurà d'oír prèviament el Consell Fiscal i la persona interessada i, si és el cas, el fiscal superior de la comunitat autònoma. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes podran proposar també al fiscal general de l'Estat la remoció pel Govern dels fiscals en cap dels òrgans del seu àmbit territorial.»

Trenta. Es modifica l'article quaranta-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article quaranta-quatre.

Estan incapacitats per a l'exercici de funcions fiscals:

1r. Els qui no tinguen la necessària aptitud física o intel·lectual.

2n. Els qui hagen sigut condemnats per delictes dolós, mentre no hagen obtingut rehabilitació. En els casos en què la pena no siga superior a sis mesos, el fiscal general de l'Estat, de manera motivada i atenent l'entitat del delictes comés, podrà substituir la pèrdua de la condició de fiscal per la sanció de suspensió fins a tres anys.

- 3r. Els concursats no rehabilitats.
4r. Els qui perden la nacionalitat espanyola.»

Trenta-u. Es modifica l'article quaranta-cinc, que queda redactat de la manera següent:

«Article quaranta-cinc.

U. La condició de membre del Ministeri Fiscal s'adquireix, una vegada fet vàlidament el nomenament, pel jurament o promesa, i la presa de possessió.

Dos. Els membres del Ministeri Fiscal, abans de prendre possessió de la seua primera destinació, prestaran jurament o promesa de guardar i fer guardar la Constitució i les lleis i exercir fidelment les funcions fiscals amb lleialtat al rei. El jurament o promesa es prestarà davant de la sala de govern del tribunal superior de justícia al territori del qual hagen sigut destinats, al costat del president de la qual se situarà el fiscal superior de la comunitat autònoma.

Igualment, juraran o prometran el seu càrrec els fiscals de sala en accedir a la primera categoria de la carrera fiscal. El dit acte tindrà lloc davant de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, al costat del president de la qual se situarà el fiscal general de l'Estat.

Tres. Els fiscals superiors de les comunitats autònomes prendran possessió en la ciutat on tinga la seua fiscalia, en un acte presidit pel fiscal general de l'Estat.

Els fiscals en cap de les fiscalies provincials i de les fiscalies d'àrea prendran possessió en el lloc on tinga la seua fiscalia, en un acte presidit pel fiscal superior de la comunitat autònoma, llevat que hi assistisca el fiscal general de l'Estat, i en este cas serà este qui presidisca l'acte.

La resta dels fiscals prendran possessió davant del fiscal en cap de la fiscalia a què vagen destinats, llevat que assistisca a l'acte el fiscal general de l'Estat o un altre membre de rang superior a l'escala jeràrquica del Ministeri Fiscal, i en este cas serà este qui presidisca l'acte.

En tots els casos previstos en este apartat, el president del Tribunal Superior de Justícia i, si és el cas, el de la respectiva audiència provincial, ocuparan el lloc preferent que els corresponga en la presidència de l'acte.

Quatre. La presa de possessió tindrà lloc dins dels vint dies naturals següents a la publicació del nomenament per a la destinació de què es tracte, o en el termini superior que es concedisca quan concórreguen circumstàncies que ho justifiquen, i serà conferida pel cap de la fiscalia o qui exercisca les seues funcions.»

Trenta-dos. Es modifica l'apartat sis de l'article cinquanta-set, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquanta-set.

Sis. Amb l'exercici de l'advocacia, excepte quan tinga com a objecte assumptes personals del fiscal, del seu cònjuge o persona a qui es trobe lligat de manera estable per anàloga relació d'afectivitat, dels fills subjectes a la seua pàtria potestat o de les persones sotmeses a la seua tutela, amb l'exercici de la procuradoria, així com tot tipus d'assessorament jurídic, siga o no retribuït.

La incompatibilitat amb l'exercici de l'advocacia s'estendrà en tot cas a l'administració, directament o per mitjà de persona interposada, d'aquells assumptes en què el fiscal haja intervingut com a tal, encara que haja passat després de la situació d'excedència. A este supòsit li serà aplicable el règim de responsabilitat disciplinària previst en

l'Estatut General de l'Advocacia per als qui exercisquen la professió d'advocat estant incursos en causa d'incompatibilitat.»

Trenta-tres. Es modifica l'article cinquanta-huit, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquanta-huit.

Els membres del Ministeri Fiscal no podran exercir els seus càrrecs:

U. En les fiscalies que compreguen dins de la seua circumscripció territorial una població en què el seu cònjuge o persona a qui es trobe lligat de manera estable per anàloga relació d'afectivitat exercisca una activitat industrial o mercantil que obstaculitze l'imparcial exercici de la seua funció, a juí del Consell Fiscal.

Dos. En la mateixa fiscalia o secció en què exercisquen els seus parents, dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, o el seu cònjuge, o persona a qui es trobe lligat de manera estable per anàloga relació d'afectivitat, càrrecs de la carrera fiscal, sempre que hi haja dependència jeràrquica immediata entre ambdós.

A l'efecte d'este apartat, es considerarà dependència jeràrquica immediata la que vincula el fiscal en cap de la fiscalia amb el tinent fiscal i amb el degà de cada secció, així com a este últim amb els fiscals integrats en la secció respectiva.

Als mateixos efectes, s'entendrà que hi ha dependència jeràrquica immediata entre el fiscal superior de la comunitat autònoma i els fiscals en cap provincials de la mateixa comunitat, i així mateix entre el fiscal en cap provincial i els fiscals en cap d'àrea en la mateixa província.

Tres. Quan la Llei Orgànica del Poder Judicial establisca incompatibilitats entre membres de la carrera judicial i fiscal.

Quatre. Com a fiscals en cap en les fiscalies on exercisquen habitualment com a advocat o procurador el seu cònjuge o persona a qui es trobe lligat de manera estable per anàloga relació d'afectivitat o un parent dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, llevat que es tracte de circumscripcions territorials de més de cinc-cents mil habitants i sense perjudici del deure d'abstenció quan siga procedent.

Cinc. En una fiscalia en el territori de la qual hagen exercit com a advocat o procurador en els dos anys anteriors al seu nomenament.»

Trenta-quatre. Es modifica l'article cinquanta-nou, que queda redactat de la manera següent:

«Article cinquanta-nou.

No podran els membres del Ministeri Fiscal pertànyer a partits polítics o sindicats o tindre ocupació al servici d'estos, dirigir als poders i funcionaris públics o a corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, ni concórrer amb caràcter o atributs oficials a qualssevol actes o reunions públiques en què això no siga procedent en l'exercici de les seues funcions. Així mateix, tampoc podran prendre part en les eleccions legislatives, autonòmiques o locals més que per a emetre el seu vot personal.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article seixanta-dos, que queda redactat de la manera següent:

«Article seixanta-dos.

Es consideren faltes molt greus:

U. L'incompliment conscient del deure de fidelitat a la Constitució establert en l'article quaranta-

cinc d'esta llei, quan així s'aprecie en sentència ferma.

Dos. L'incompliment de les ordres particulars i requeriments personals dirigits per escrit en la manera establida en este estatut, quan d'això s'haja derivat perjudici en el procés o alteració rellevant en el funcionament intern de la fiscalia.

Tres. L'afiliació a partits polítics o sindicats, o l'exercici d'ocupacions o càrrecs al seu servici.

Quatre. La provocació reiterada d'enfrontaments greus amb les autoritats de la circumscripció en què el fiscal exercisca el càrrec, per motius aliens a l'exercici de la seua funció.

Cinc. Les accions i omissions que hagen donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu conforme a l'article seixanta d'esta llei.

Sis. L'exercici de qualsevol de les activitats incompatibles amb el càrrec de fiscal, establides en l'article cinquanta-set d'esta llei, excepte les que puguen constituir falta greu d'acord amb allò que disposa l'article seixanta-tres.

Set. Provocar el propi nomenament per a alguna fiscalia quan concórrega en el nomenat alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició previstes en l'article cinquanta-huit d'esta llei, o mantindre's en l'exercici del càrrec en els dits òrgans sense informar la Fiscalia General de l'Estat de les circumstàncies necessàries per a procedir al trasllat forçós previst en l'article trenta-nou, apartat tres.

Huit. La inobservança del deure d'abstenció sabent que concorre alguna de les causes legalment previstes.

Nou. La desatenció o el retard injustificat i reiterat en el despatx dels assumptes o en l'exercici de qualssevol altres de les funcions que li siguen encomanades.

Deu. L'abandó del servici o l'absència injustificada i continuada per set dies naturals o més de la seua de la fiscalia en què es trobe destinat.

Onze. Faltar a la veritat en la sol·licitud d'obtenció de permisos, autoritzacions, declaracions de compatibilitat, dietes i ajudes econòmiques.

Dotze. La revelació pel fiscal de fets o dades coneguts en l'exercici de la seua funció o en ocasió d'esta, quan es cause algun perjudici a la tramitació d'un procés o a qualsevol persona.

Tretze. L'abús de la condició de fiscal per a obtenir un tracte favorable i injustificat d'autoritats, funcionaris o professionals.

Catorze. La comissió d'una falta greu quan el fiscal haguera sigut anteriorment sancionat per altres dos de greus, que hagen adquirit fermesa, sense que hagueren sigut cancel·lades o haguera sigut procedent la cancel·lació de les corresponents anotacions, d'acord amb el que estableix l'article seixanta-nou d'esta llei.

Quinze. La ignorància inexcusable en el compliment dels seus deures.

Setze. L'absoluta i manifesta falta de motivació en els informes i dictàmens que en requerisquen de conformitat amb les instruccions de la Fiscalia General de l'Estat.»

Trenta-sis. Es modifica l'article seixanta-tres, que queda redactat de la manera següent:

«Article seixanta-tres.

Es consideren faltes greus:

U. La falta de respecte als superiors en l'orde jeràrquic, en la seua presència, en escrit que se'ls dirigisca o amb publicitat.

Dos. L'incompliment de les ordres o requeriments rebuts en la forma establida en este estatut.

Tres. L'excés o abús d'autoritat, o falta greu de consideració respecte dels ciutadans, institucions, jutges i magistrats, fiscals, secretaris, metges forenses, funcionaris dels cossos de gestió, tramitació i auxili judicial, advocats i procuradors, graduats socials i funcionaris de la policia judicial i la resta de personal al servici de l'Administració de Justícia o que preste servicis en l'oficina fiscal.

Quatre. Deixar de promoure l'exigència de responsabilitat disciplinària que corresponga als secretaris i personal auxiliar subordinat, quan coneguen o hagen de conèixer l'incompliment greu per aquells dels deures que els corresponen.

Cinc. Revelar fets o dades coneguts pel fiscal en l'exercici de la seua funció o en ocasió d'este, quan no constituïska la falta molt greu de l'apartat dotze de l'article seixanta-dos d'esta llei.

Sis. L'absència injustificada i continuada per més de tres dies naturals i menys de set de la seua de la fiscalia en què el fiscal es trobe destinat.

Set. La inassistència injustificada als actes processals amb audiència pública que estiguen assenyalats i als que haja sigut citat en la forma legalment prevista, quan no constituïska falta molt greu.

Huit. El retard injustificat en el despatx dels assumptes de què conega el fiscal en l'exercici de la seua funció, si no constituïska falta molt greu.

Nou. L'exercici de qualsevol activitat susceptible de declaració de compatibilitat sense obtenir la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.

Deu. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent sigut sancionat anteriorment per resolució ferma per altres dos de lleus sense que hagueren sigut cancel·lades o haguera sigut procedent la cancel·lació de les corresponents anotacions, d'acord amb el que estableix esta llei.

Onze. Les restants infraccions dels deures inherents a la condició de fiscal, establits en esta llei, quan meresquen la qualificació de greus, ateses la intencionalitat del fet, la seua transcendència per a l'Administració de Justícia i el menyscapte patit per la dignitat de la funció fiscal.

Dotze. Dirigir als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, invocant la condició de fiscal, o fent servir eixa condició. Quan estes actuacions siguen realitzades per una junta de fiscals, se'n consideraran responsables els qui hagueren pres part en la votació excepte els qui hagen salvat individualment el seu vot.»

Trenta-set. Es modifica l'article seixanta-quatre, que queda redactat de la manera següent:

«Article seixanta-quatre.

Es consideren faltes lleus:

U. La falta de respecte als superiors jeràrquics quan no concórreguen les circumstàncies que qualificarien la conducta de falta greu.

Dos. La desatenció o desconsideració amb iguals o inferiors en l'orde jeràrquic, amb els ciutadans, institucions, jutges i magistrats, fiscals, secretaris, metges forenses, funcionaris dels cossos de gestió, tramitació i auxili judicial, advocats i procuradors, graduats socials, funcionaris de la policia judicial i la resta de personal al servici de l'Administració de Justícia i la resta de personal que preste servicis en l'oficina fiscal, quan per les seues circumstàncies no meresquera la qualificació de falta greu.

Tres. L'incompliment injustificat o immotivat dels terminis legalment establits en el despatx dels assumptes que tinga encomanats.

Quatre. L'absència injustificada i continuada d'un a tres dies naturals de la seu de la fiscalia o adscripció en què el fiscal es trobe destinat.

Cinc. La simple recomanació de qualssevol assumptes de què coneguen els jutjats i tribunals.

Sis. La desatenció a les ordes, requeriments o observacions verbals rebudes dels seus caps, llevat que constituïska una infracció més greu d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors.

Set. La desatenció o desconsideració amb ciutadans, institucions, jutges i magistrats, davant de la petició d'intervindre en una llengua cooficial, en el cas en què s'haja acreditat un coneixement adequat i suficient com a mèrit.»

Trenta-huit. Es modifica l'article setanta-dos, que queda redactat de la manera següent:

«Article setanta-dos.

U. Les fiscalies tindran en tot cas una instal·lació adequada en la seu dels tribunals i jutjats corresponents, i a més podran tindre les seues pròpies instal·lacions fora de les dites seus quan això convinga a la millor prestació del servici.

Dos. Les instal·lacions del Ministeri Fiscal es trobaran dotades dels mitjans necessaris que es consignen en les lleis de pressupostos.

Tres. Els pressupostos generals de l'Estat i els de les comunitats autònomes que hagen assumit competències en matèria d'Administració de Justícia preveuran, dins de la secció que corresponga, i amb ponderació prèvia de les necessitats funcionals del Ministeri Fiscal proposades pel fiscal general de l'Estat, amb audiència prèvia, si és el cas, a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, les corresponents partides pressupostàries adequadament singularitzades per a atendre aquelles.

En tot cas, una d'estes partides serà gestionada per la Unitat de Suport del fiscal general i estarà destinada a atendre les despeses de funcionament de l'administració de la Fiscalia General de l'Estat.»

Trenta-nou. Es modifica la disposició transitòria sèptima, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria sèptima.

El període màxim de deu anys, previst en l'apartat dos de l'article trenta-sis, pel qual són designats els fiscals destinats en la Inspecció Fiscal, començarà a computar-se, per als que actualment hi estan destinats, a partir de l'entrada en vigor de la present llei.»

Quaranta. Es modifica la disposició transitòria octava, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria octava.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei es constituïran les fiscalies de les comunitats autònomes d'acord amb el que preveu l'article vint-i-u. En el moment de la seua constitució, els actuals fiscals en cap dels tribunals superiors de justícia passaran a denominar-se, automàticament, fiscals superiors de les comunitats autònomes, i romandran en el dit càrrec fins a esgotar el termini de cinc anys pel qual en el seu dia van ser nomenats, sense perjudi de la seua ulterior renovació d'acord amb el que disposa l'article quaranta-u, apartat tres. De la mateixa manera, els tinentes fiscals dels tribunals superiors de justícia passaran a ocupar el càrrec de tinent fiscal de la fiscalia superior de la comunitat

autònoma pel període que reste del seu mandat, computat d'acord amb el que disposa l'apartat tres de l'article quaranta-u i esta disposició transitòria, sense perjudi, igualment, de la seua ulterior renovació.

Amb este fi, una vegada fixades les plantilles de les fiscalies superiors de les comunitats autònomes, es convocarà, dins del termini indicat, el corresponent concurs d'acord amb el que disposa l'article trenta-sis, apartat cinc, d'este estatut orgànic. Resolt el dit concurs, els fiscals que, estant en eixe moment destinats en les fiscalies dels tribunals superiors de justícia, no hagen obtingut plaça en les noves fiscalies superiors, passaran automàticament a integrar les respectives fiscalies provincials.

En el mateix termini d'un any, es constituïran les fiscalies d'àrea, i per a este fi el Govern, amb un informe previ del fiscal general de l'Estat, oït el Consell Fiscal i els fiscals en cap dels territoris afectats, adoptarà les disposicions necessàries, en particular per a la provisió de les places de fiscal en cap d'estes. Les adscripcions permanents que no es constituïsqen com a fiscalies d'àrea a través del procediment previst en esta disposició quedaran automàticament convertides en seccions territorials de les fiscalies provincials, en els termes que preveu el paràgraf segon de l'apartat quatre i l'apartat cinc de l'article díhuit d'esta llei.

A l'entrada en vigor d'esta llei finalitzarà el mandat dels tinentes fiscals compresos en l'article quaranta-u, apartat tres, que porten exercint el seu càrrec més de cinc anys. Les places resultants seran oferides per a la seua cobertura en els termes que preveu esta llei, i hi podran concórrer els afectats per la present disposició, els quals en tot cas continuaran exercint les seues funcions fins que no es produïsqen els nous nomenaments. Els nomenats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei que no hagen exercit el càrrec per més de cinc anys finalitzaran el seu mandat en el moment en què es complisca el dit termini, computat des de la data del seu nomenament.»

Quaranta-u. Es modifica la disposició transitòria novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria novena.

Qui exercisca les funcions de fiscal general de l'Estat a l'entrada en vigor de la present llei continuarà en l'exercici del seu càrrec fins que es produïska el seu cessament, que només tindrà lloc quan concórrega algun dels supòsits previstos pels apartats a), b), c), d) i e) de l'article trenta-u, apartat u, de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.

Els qui hagen exercit el càrrec de fiscal general de l'Estat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei no quedaran per això exclosos de la possibilitat de ser proposats pel Govern conforme a l'article vint-i-nou de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.»

Disposició derogatòria primera.

Queden derogades les disposicions transitòries primera a sexta de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.

Disposició derogatòria segona.

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa la present llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 9 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18243 *LLEI 25/2007, de 18 d'octubre, de conservació de dades relatives a les comunicacions electròniques i a les xarxes públiques de comunicacions. («BOE» 251, de 19-10-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'aplicació de les noves tecnologies desenrotllades en el marc de la societat de la informació ha suposat la superació de les formes tradicionals de comunicació, per mitjà d'una expansió dels continguts transmesos, que comprenen no sols la veu, sinó també dades en suports i formats diversos. Al seu torn, esta extraordinària expansió en quantitat i qualitat ha anat acompanyada d'un descens en els costos, i ha fet que este tipus de comunicacions es trobe a l'abast de qualsevol persona i en qualsevol racó del món.

La naturalesa neutra dels avanços tecnològics en telefonia i comunicacions electròniques no impediex que el seu ús pugui derivar-se cap a la consecució de fins indesitjats, si no delictius.

Precisament en el marc d'este últim objectiu s'enquadra la Directiva 2006/24/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març, sobre la conservació de dades generades o tractades en relació amb la prestació de servicis de comunicacions electròniques d'accés públic o de xarxes públiques de comunicacions, i per la qual es modifica la Directiva 2002/58/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol, la transposició de la qual al nostre ordenament jurídic és l'objectiu principal d'esta llei.

L'objecte d'esta directiva és establir l'obligació dels operadors de telecomunicacions de retindre determinades dades generades o tractades per estos, a fi de possibilitar que en disposen els agents facultats. S'entenen per agents facultats els membres dels cossos policials autoritzats per a això en el marc d'una investigació criminal per la comissió d'un delictes, el personal del Centre Nacional d'Intel·ligència per a dur a terme una investigació de seguretat emparada en la Llei 11/2002, de 6 de maig, reguladora del Centre Nacional d'Intel·ligència, i en la Llei Orgànica 2/2002, de 6 de maig, reguladora del control judicial previ del Centre Nacional d'Intel·ligència, així com els funcionaris de la Direcció Adjunta de Vigilància Dua-

nera, en l'exercici de les seues competències com a policia judicial, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 283 de la Llei d'Enjudiciament Criminal. Es tracta, doncs, que tots estos puguen obtindre les dades relatives a les comunicacions que, relacionades amb una investigació, s'hagen pogut efectuar per mitjà de la telefonia fixa o mòbil, així com per Internet. L'establiment d'eixes obligacions, justificat a fi de protegir la seguretat pública, s'ha efectuat buscant l'imprescindible equilibri amb el respecte dels drets individuals que puguen veure's afectats, com són els relatius a la privacitat i la intimitat de les comunicacions.

En este sentit, la llei és respectuosa amb els pronunciaments que, en relació amb el dret al secret de les comunicacions, ha emés el Tribunal Constitucional, respecte que, especialment, s'articula a través de dos garanties: en primer lloc, que les dades sobre les quals s'estableix l'obligació de conservació són dades exclusivament vinculades a la comunicació, ja siga telefònica o efectuada a través d'Internet, però en cap cas reveladores del contingut d'esta; i, en segon lloc, que la cessió d'estes dades que afecten una comunicació o comunicacions concretes exigirà, sempre, l'autorització judicial prèvia.

En relació amb esta última precisió, cal assenyalar que la directiva fa referència, expressament, al fet que les dades conservades hauran d'estar disponibles als fins de detecció o investigació per delictes greus, definits estos d'acord amb la legislació interna de cada estat membre.

II

La llei compta amb deu articles que s'agrupen en tres capítols.

El capítol I («Disposicions generals») s'inicia descriuint el seu objecte, que bàsicament se circumscriu a la determinació de l'obligació de conservar les dades enumerades en l'article 3, que s'hagen generat o tractat en el marc d'una comunicació de telefonia fixa o mòbil, o realitzada a través d'una comunicació electrònica d'accés públic o per mitjà d'una xarxa pública de comunicacions. Igualment, es precisen els fins que, exclusivament, justifiquen l'obligació de conservació, i que es limiten a la detecció, investigació i enjudiciament d'un delictes previst en el Codi Penal o les lleis penals especials, amb els requisits i cauteles que la mateixa llei estableix.

En este capítol també es precisen les limitacions sobre el tipus de dades a retindre, que són les necessàries per a identificar l'origen o destinació de la comunicació, així com la identitat dels usuaris o abonats d'ambdós, però mai dades que revelen el contingut de la comunicació. Igualment, la llei imposa l'obligació de conservació de dades que permeten determinar el moment i la duració d'una determinada comunicació, el seu tipus, així com dades necessàries per a identificar l'equip de comunicació emprat i, en el cas d'utilització d'un equip mòbil, les dades necessàries per a la seua localització.

En relació amb els subjectes que queden obligats a conservar les dades, estos seran els operadors que presten servicis de comunicacions electròniques disponibles al públic, o que exploten una xarxa pública de comunicacions electròniques a Espanya.

La llei enumera en l'article 3, de manera precisa i detallada, el llistat de dades que queden subjectes a l'obligació de conservació en el marc de les comunicacions per telefonia fixa, mòbil o Internet. Estes dades, que, com s'ha dit, en cap cas no revelaran el contingut de la comunicació, són les necessàries per a identificar l'origen i destí de la comunicació, l'hora, data i duració, el tipus de servicis utilitzats i l'equip de comunicació dels usuaris utilitzats. En aplicació de les previsions contingudes en la Directiva 2006/24/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març, queden incloses també en l'àmbit d'aplicació de la llei les denominades telefonades infructuoses. Igualment